

GLASILO

Glasilo delavcev
industrije pohištva Stol Kamnik

Leto XXXIV

Junij, julij 1986

NENAVADEN, NA SREČO LE ZAČETNI POŽAR

Včasih za kako zadevo težko najdemo odgovor in si jo moramo pač po svoje razlagati; če pa se da, skušamo dogodek obnoviti in pogledati vprašanju do dna.

Tako so naši delavci naredili tudi z nenavadnim, na srečo le z začetnim požarom v poslovnih enoti 6. O dogodku sva se pogovarjala z vodjem furnirne, Francem Juvanom:

»27. maja je prišlo v furnirni do vžiga slepega lipovega furnirja.

Furnir smo po običajnem postopku nalupili in posušili. Suhega in toplega smo prepeljali v skladišče doma proizvedenega furnirja in ga tam pustili na vozičku.

Ponoči so delavci iz kurilnice in krivilnice zaznali duh po dimu in o tem obvestili dežurnega gasilca, Ivana Hribarja, ki je prav tedaj prišel na redni obhod. Skupno so začeli z iskanjem in v furnirni našli s furnirjem naložen voziček, iz katerega se je kadilo. Voziček so odpeljali na dvorišče in neobičajno tlenje, ki je prehajalo v gorenje, pogasili z ročnima gasilskima aparatoma.

Po analizi vseh znanih dejstev vendar ni bilo razumljivo, kaj je bil vzrok vžiga. Vprašanje je bilo, ali je bil vzrok sušenje, kar je pa vendar težko razumeti, saj je bila temperatura posušenega furnirja približno 110° C, da les gori, pa mora biti temperatura nad 200° C. Pomislili smo tudi na material, to je lipov les, ki je vendar drugačen od drugih in morda bolj izpostavljen samovžigu. Lipov slepi furnir se pri sušenju ne skrivi toliko in tako lažje zadržuje toploto. Na vozičku sta bila dva zloga furnirja, stisnjena eden k drugemu in sta se tako počasneje hladila.

Že prej smo lupili lipov furnir, vendar smo ga, ne da bi vedeli, da je mogoč tolikšen problem, vedno takoj prebrali in postavili pokonci, kjer je cirkulacija zraka močnejša (furnir pa ni stisnjen drug ob drugega).

Pomislili smo, da je lahko vzrok nenavadnemu pojavu tudi malomarno odvržen cigaretni ogorek ali celo namerno dejanje.

Dejstvo je bilo, da se je furnir vnel in potrebno je bilo najti vzrok. Zadevo z izdelavo lipovega furnirja smo ponovili. Narezali smo furnir, ga posušili in zopet naložili na voziček. Vse tako, kot je bilo prej. Dežurni gasilec Ivan Loboda je občasno meril temperaturo med furnirjem. Rasla je in bila še isti dan zvečer skoraj 140° C. Dvigala se je tudi ponoči. Voziček je bil vseskozi opazovan in zapeljan na varno mesto, kjer ni drugega lesa, elektrike ali pare. Zjutraj je bilo stanje s furnirjem isto, kot s furnirjem, ki se prej sam vžgal. Tudi poizkus je bilo treba pogasiti.

Včasih je kako zadevo res težko razumeti. Lesni delavci, ki se vsak dan ukvarjamo z obdelavo in predelavo lesa, bi za tak dogodek zelo težko verjeli delavcem iz druge lesne tovarne.

Začetni požar, ki so ga preprečili dežurni gasilec Ivan Hribar in delavci nočne izmene Dare Osolnik, Jože Kemperle, Ivan Prelovšek in Franc Bojec, bi se lahko raznel v hud ogenj.

Lipov furnir je že žarel, skladišče furnirja je bilo v dimu in potem, ko so omenjeni delavci prepeljali voziček s furnirjem na prosto, so za gašenje porabili vsebino dveh gasilnih aparatov.

Čas gašenja je bil ob polnoči, ko smo bili drugi delavci na počitku in v prepričanju, da je v tovarni vse v redu.

Direktor tozda 1 ing. Feliks Škrlep je želel, da za Glasilo napravimo ta posnetek. Žal Franc Bojec na slikanje ni prišel.

Vsem za vestno dejanje v imenu kolektiva iskrena hvala.

Pa je vendar mogoče. Na srečo je bilo tlenje furnirja zelo zgodaj odkrito in so delavci v nočni izmeni vložili vse sile, da je bila večja škoda preprečena.

Tudi tak mali ogenj je velik in resen opomin, da ne smemo nobene zadeve prepuščati naključju. Za zelo suh les ali furnir je dovolj že mala iskrica, včasih pa še to ni treba, pa so že znaki gorenja tu. Najhuje je, če je to v lesnem skladišču, kjer so poleg tega zelo blizu delovna mesta.

Po zagotovilu tamkajšnjih delavcev do takega požara v furnirni ne bo več prišlo. Vemo za vzrok in sprotno ga je potrebno odpravljati.

Za nastanek požarov pa je nešteto vzrokov. Dolžnost vsakega delavca je, da se na delovnem mestu vestno vede in za morebitne malomarnosti opozarja sodelavce. Mali požar je lahko v naslednjem trenutku zelo velik in škoda tolikšna, da je ne bomo kmalu plačali.

Letošnja praksa je pokazala, da znamo dobro pogasiti razne male požare, premalo pa paziti, da do njih ne bi prišlo. Vsakdo ve, koliko odgovornosti pri tem sam nosi.

c. s.

IZ VSEBINE

Stolov Interier v Celju
Delavski svet Unilesa je bil tokrat v Stolu

Na obisku v tapetniški delavnici, PE-5 in v oddelku kovinskih ogrodij

Urejanje stanovanjskih in počitniških zadev

V času dopustov je potrebna še posebna budnost delovnih ljudi in občanov

VI. letne igre Uniles

Stolov Interier v Celju

Novinarju je tedaj, ko ima napisati prijeten in zanimiv sestavek, lažje prijeti za pero. Tak primer je tudi za odprtje Stolovega celjskega Interiera. Čeprav Stolovo prodajno udejstvovanje na tem področju sega deset let nazaj in se je iz predstavnitva razvilo v sodobno prodajno mesto z imenom Interier, smo temu že nekaj časa tako pravili.

Predzadnji maj je bil za Stolove delavce, za delavce celjskega Interiera pa še posebej slovesen dan. V Celju, ob stari avtobusni postaji je bilo v nekdanjih, preurejenih prostorih Narodne banke odprto sodobno prodajno mesto, ki je v ponos delovnemu kolektivu in prijetno in pregledno za vsakega kupca.

Slovesnosti so se udeležili Stolov direktor Boris Zakrajšek, direktor službe za razvoj, tehnologijo in investicije ing. Dušan Štefula, direktor Stolove prodaje Janez Rogelj in še precej delavcev iz prodaje. Kamniško občino so zastopali predsednik Anton Ipavic, predsednik izvršnega sveta Janko Gedrih in predsednik občinskega komiteja ZK dr. Vladimir Breznik. Na slovesnosti pa so bili tudi predstavniki celjske občine, tamkajšnjih delovnih organizacij in drugi poslovni sodelavci.

V slavnostnem delu so sodelovali predsednik Stolovega CDS Peter Bertoncelj, najstarejša delavka celjskega Interiera Silva Marcijan in predsednik kamniške občine Anton Ipavic. Peter Bertoncelj je poudaril nov Stolov delovni in poslovni dosežek. Marcijanova je v kratkem opisu razložila razvoj njihovega prodajnega mesta, Anton Ipavic pa je podčrtal pomen tega dogodka in zaželel Stolu, ob tej priložnosti pa še posebno temu mestu dobre delovne uspehe.

Po uradnem delu so si povabljeni, ki so doobra napolnili Interierove prostore, ogledali odlično obnovljeno prodajno mesto in se v pogovoru dotaknili prizadevanj, ki so pričela nastajati pred desetletjem.

Ko smo si ogledali zares lepe in praktično urejene prostore, kjer so bili potrebni obnovitveni posegi (prestavljene glavni vhod, nov izgled sten, talnih površin, oprema in dekoracije), smo za pogovor zaprosili delavca, ki sta pri prodaji Stolovih izdelkov na štajerski strani od začetka.

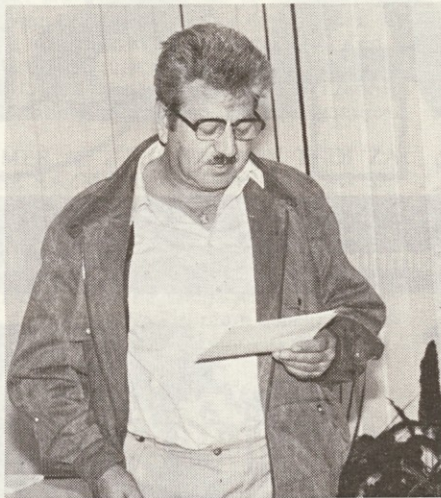
Vodja celjskega Interiera Jože Čater: »Naš Interier bo tudi v prihodnje pokrival področje severovzhodne Slovenije, to je Štajersko, Prekmurje, Koroško in del Dolenjske. Od Stolovih Interierjev ima največje prodajno področje.

Kot doslej, bomo prisotni tudi drugod. Stranke nas poznajo in hočejo z nami delati tudi v prihodnje. Gorenjeve trgovine po Jugoslaviji smo že doslej opremljali. Za nas znotraj Stola ni toliko pomembno, kdo opravi kako delo, pomembnejše je, da dobro sodelujemo in si skupaj prizadevamo za uspeh.

Začetki dela na celjskem področju so bili težki. Začel sem sam in delal v svoji hiši na Mariborski cesti. Čez dan in tudi zvečer sem sprejemal kupce, skrbel za administrativna dela in dobavo pohištva. Kot nekdanji samostojni prodajni referent Slovenijalesa sem že preje štiri leta zahajal v Stol, spoznal njegove dobre delovne navade in poslovne odnose, poznal veliko projektantov in drugih ljudi, ki se ukvarjajo z opremljanjem investicijskih objektov in delo se je hitro večalo.

Bila je velika potreba po skladišču. Leta 76 smo dobili skladišče v Vojniku. Tri dni v tednu sem prodajal pohištvo, dva dni pa se ukvarjal s transportnim delom.

Prva nova sodelavka našega predstavnitva je postala Silva Marcijan, dotedanja Stolova

Novi predsednik CDS Peter Bertoncelj je v imenu samoupravnih organov izrekel priznanje našim celjskim sodelavcem in jim zaželel plodno delo v preurejenih prostorih.

Silva Marcijan, izkušena in marljiva delavka Interiera, je na otvoritvi razložila nastajanje in dosedanje delo te Stolove delovne enote v Celju.

Vodja Interiera v Celju Jože Čater je kot vedno poln delovne pripravljenosti, dobrega sodelovanja s Stolum in želja, da bi bili vsi skupaj tudi v bodoče uspešni.

Na slovesnosti v Stolovem Interieru v Celju je govoril tudi predsednik občine Kamnik Anton Ipavic.

Poudaril je pomembno pridobitev in delavcem Interiera zaželel uspešno delo.

delavka v prodaji, ki se je prav v tistem času preselila v rodno Celje. Bila je pripravljena pomagati in zaposlila se je pri nas. Vedno je bila zelo delavna in ker je od prej poznala ljudi iz Stola, sva veliko lažje delala. 1978. leta smo zaposlili skladiščnika, kasneje pa še dva sodelavca, še enega komercialista in prodajalca. Sedaj nas je pet. Prodamo približno desetino Stolove proizvodnje. Problem pa ni toliko v prodaji kot v izdelavi in dobavi dogovorjen opremini rok. Vedno skušamo držati besedo in po tem nas tudi naši poslovni partnerji poznajo.

Za ureditev Interiera smo imeli s strani Stola vso podporo, direktor Boris Zakrajšek si je za to posebno prizadeval. Oblikovno nam je pomagal arch. Ivo Stražar, prostore pa so popestrile keramične slike našega celjskega akademskega oblikovalca.

Za priznanje, ki nam je bilo dano z ureditvijo Interiera, se bomo tudi v prihodnje zahvalili z delom. Čeprav naš Interier ni maloprodajni, lahko pri nas kupec naroči katerikoli izdelek Stolove proizvodnje. Naročilo pošljemo v delovno organizacijo in v najkrajšem možnem času so izdelki dostavljeni kupcu.

Silva Marcijan, komercialistka na sedežu Interiera: »Začetki so bili zelo težki. Treba je bilo poprijeti za vsako delo. Tudi za prekladanje pohištva. V mrazu in v vročini. Vedno pa smo se med seboj dobro razumeli in nobena stvar ni bila pretežka.

Danes imamo neprimerno boljše delovne pogoje, celo svoj razstavni prostor. V prihodnje bo naš skupni cilj, da to pomembno pridobitev opravimo s še boljšimi poslovnimi rezultati.

Stolov celjski Interier se ukvarja tudi z opremljanjem, v katerem niso samo Stolovi proizvodi. Kot kooperant sodeluje Tami Celje, ki se ukvarja s polaganjem talnih oblog in z izdelavo pohištva po želji kupca. Interier opravlja tudi posredovanje pohištva in dekorativne opreme drugih proizvajalcev. Na njihovem področju so opremlili Hidromontažo, Zavarovalnico, Pik, Birostroj, Železarno Štore, Jeklo Ruše in še bi lahko naštevali.

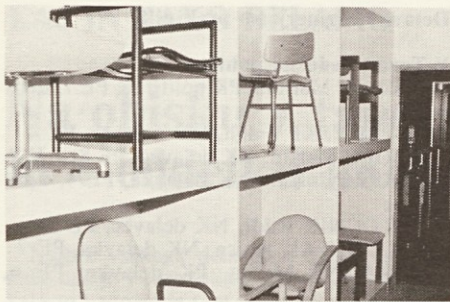
Direktor Interiera v Celju Jože Čater ima za prihodnje predvsem željo, da bi vsi skupaj še izboljšali poslovnost, držali dano besedo in kupcu vedno ponudili dobro kvaliteto.

Današnji čas ni toliko naklonjen novim dosežkom. V Stolu pa smo v zadnjih letih vendar zabeležili uspehe, za katere vemo, da jih je mogoče doseči le z dobrim delom.

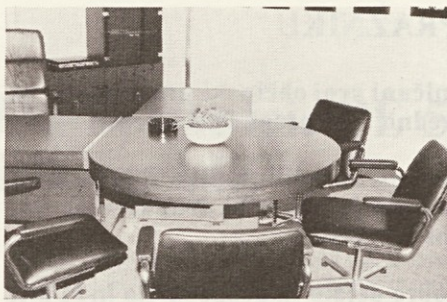
Delavci pa so nekje vedno boljši kot drugod.

Ko smo zupuščali celjski Interier, smo imeli občutek, da ni nobena zadeva pretežka, če so ljudje voljni delati.

Stolovim delavcem v Celju želimo tudi v prihodnje toliko uspehov in sreče pri delu. Njihovo prizadevanje za dobro Stolovo poslovanje je za vzgled.

Ker v celjskem Interieru ni prostora za klasični razstavní prostor, sta se direktor Interiera Jože Čater in oblikovalec arh. Ivo Stražar domenila za tak stenski pregled Stolove sedežne proizvodnje.

Oblikovanje modul programa z dosedanjimi standardnimi elementi ni zaključeno. Na sliki je primer zelo lepo oblikovane okrogle konferenčne mize, ki je priključena k pisalnim mizam. Razstavljena je v celjskem Interieru.

PRIČAKOVANJA PO 13. KONGRESU ZKJ

Poiskati enotnost v različnosti, usmeriti vse moči v iskanje skupnega izhoda iz nakopičenih zagat, začeti z večjo zavzetostjo za rešitev sedanosti oz. se približati za boljše prihodnost. Po 13. kongresu naj bo torej vodilo vseh delo, uspešnejše delo, ki mora obroditi sadove čimprej.

In odgovornost za rezultate dela? Res je zveza komunistov vodilna idejna sila družbenega razvoja in je njena odgovornost največja, vendar za dobro, kvalitetno delo mora biti odgovoren vsak v bitki za boljše prihodnost.

»Od besed k dejanjem« smo zapisali že nešteto krat, vendar ali se zaveda vsak od nas, da sedanji krizni čas to tudi najresnejše zahteva.

DELA VSKÍ SVET UNILESA TOKRAT V STOLU

Novi delegati delavskega sveta sozda Uniles so se na štirideseti seji prvič sestali v tej sestavi. Po pet delegatov je izvolila vsaka članica sozda in enega delegata skupne službe sozda. Ob tej priložnosti je prevzel mesto predsednika novi delavec, to je ing. Bine Kladnik iz Stola, ki je bil predlagan na posvetu družbenopolitičnih organizacij kot aktivni član in predsednik raznih organizacij v delovni organizaciji Stol in na ravni sozda. Delegati so novega predsednika soglasno izvolili in je prevzel svoje delo.

Oceno gospodarjenja sozda Uniles v prvih treh mesecih je podal tov. Miloš Varga. Rekel je, da poslovni rezultati niso dobri in se celo gospodarjenje v primerjavi z lani slabša. Celotni dohodek je res večji za 88 % in za 49 % na tujem trgu, vendar so tudi stroški bistveno večji, za več kot 100 %. Skupna izguba članic v prvih treh mesecih je nad 350 milijard, za prvo polletje pa kaže, da bo med 500 in 600 milijardami. Sicer upamo, da bomo gospodarjenje v drugem delu leta popravili, vendar se iz izgub ne bomo izvlekli. Problem je, ker se pojavljajo novi izgubaši, kot je npr. Novoles. Razen v Stolu so bili tudi kršeni dogovori o razdeljevanju osebnih dohodkov. Kljub temu smo sedaj na nezavidljivem mestu. Povečale so se neplačane realizacije in zaloge izdelkov: Zaostajamo tudi pri skupnih naložbah. Težavam je kriva naša lastna neorganiziranost in problemi pri izvozu. V boljše poslovanje bo treba vložiti ogromne napore.

Ukrepe za odpravljanje nastalih težav je razložil predsednik sozda, tov. Marijan Planinc. Lanska izguba v višini 200 milijard je pokrita iz rezervnih skladov. Letošnji problemi močno izvirajo iz nefunkcioniranja našega zunanjetrgovinskega sistema. Izvozniku je treba pomagati. Doselej je pri prodaji na tuje dosegal nekako 60 % lastne cene. Družba mu je z novimi ukrepi pripravljena iti na roko, da bi v bodoče dosegal vsaj 90 % lastne cene. Zelo pomembno je boljše notranje organiziranje in urejevanje prodajnih zaved. Izvoz naj bi vsako leto povečali za 7 %.

Delavci v delovnih organizacijah z izgubo bodo prejeli zajamčene osebne dohodke. V delovnih organizacijah, kjer se niso držali dogovora o osebnih dohodkih, bodo morali te zadeve poračunati v drugem polletju.

Vse članice morajo za naslednje srednje-ročno obdobje sprejeti razvojne obveznosti in plan razvoja sozda Uniles za letos.

V Unilesu se moramo povezovali pri krepitvi naše prodajne mreže, skupno nastopati pri inženiring poslih, krepiti interno banko, da bi prevzemala še več funkcij.

Ker moramo v bodoče našim izdelkom dati višji kakovosten razred, moramo v prihodnje zaposlovati strokovnejše delavce.

Na seji so bili podani veliki poslovni in razvojni problemi sozda, vendar delegati v njej številne niso sodelovali. Pričakovati je bilo, da se bodo predvsem oglasili delavci iz tistih delovnih organizacij, ki imajo težave s poslovanjem in bi se tako na skupnem sestanku s tem pobilže seznanili in za izboljšanje gospodarjenja napravili skupne načrte.

Sozd Uniles izdaja Glasilo. Dosedanji urednik Janez Čadež tega dela zaradi drugih obremenitev ne more več opravljati. Nova ured-

nica bo Vlasta Vajda, ki je obenem tudi urednica Lesninarja. Člani izdajateljskega sveta bodo predsedniki osnovnih organizacij sindikata v delovnih organizacijah, poleg tega pa sta člana še predsednik koordinacije ZK in predsednik mladinske organizacije na ravni sozda. V uredniški odbor pa so bili predlagani in izvoljeni Sivec Ciril iz Stola, Iva Krajež iz Mebla, Susman Jakob iz Lika in Ambrožič Zorka iz skupnih služb sozda.

Po končani seji so si delegati delavskega sveta in povabljeni strokovni sodelavci ogledali Stolov tozd 1. Pred ogledom je to največjo delovno enoto predstavil njen direktor ing. Feliks Škrlep, pri ogledu pa sta goste vodila Ignac Juntez in ing. Franc Poglajen.

Za tem je sledila slavnostna seja delavskega sveta, na kateri so bile podeljene plakete sozda Uniles najboljšim na raznih delovnih področjih. Uvod je podal Lado Gasparič iz skupnih služb. Plakete so prejeli Franko Štokelj in Vojko Perc iz Mebla, Dušan Plestenjak iz Vrhniko, Dušan Kotnik iz Lesnine in Milan Razdershek iz Stola. (O njem objavljamo obrazložitev v posebnem sestavku Sonje Zorn).

Na slavnostni seji so bile podeljene tudi nagrade Uniles študentom Univerze v Ljubljani in Mariboru za njihova diplomska dela. Prejeli so jih Zoran Guštin (»Vplivi proizvodnih faktorjev na kvaliteto elementov stola iz upognjenega slojevitega lesa«), Alojz Hitij (»Konkurenčnost jugoslovanskega izvoza pohištva v državah članicah OEC«), Mihaela Mirt (Regalni program), Nataša Mesojedec (»Študija inovacije v sedežnem pohištvi in delovni ploskvi«) in Peter Tomšič (»Tehnična, ravnalna in upravljalna struktura v OZD Javor, lesna industrija Pivka, s poudarkom na Tozd tovarna panel plošč in Tozd tovarna vezanih plošč, leta 1985«).

Slavnostni seji so prisostvovali prof. dr. Vekoslav Mihevc, predsednik komisije za podeljevanje nagrad študentom in ugledna lesnoindustrijska strokovnjaka, oec. Alojz Leb in prof. arh. Niko Kralj. Za prijetno vzdušje je poskrbel Kamniški oktet pod umetniškim vodstvom našega Franca Spruka. Zapeli so domače pesmi.

C. S.

ČESTITKA OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Pred koncem julija praznujemo Kamničani svoj občinski praznik. To ni le praznovanje zaradi datuma, ampak vedno tudi pregled doseženih uspehov.

Tedaj se vprašamo, kaj smo v zadnjem letu naredili, koliko si je delavec izboljšal skupni in zasebni standard, koliko je naš kraj drugačen in kaj imamo v delu, da bodo jutri naši uspehi še večji.

Veliko naših krajanov je v tem letu dobro delalo in gospodarilo in bi bili prav tako ocenjeni tudi v drugem kraju. V teh ljudeh je današnji in prihodnji razvoj.

V kamniški občini so tudi delovne organizacije, ki so dobro poslovale. To je dobra osnova za naš skupni razvoj in velik korak do boljšega in vrednejšega življenja.

Občinski praznik je predvsem praznik delovnih občanov.

MED NAJBOLJŠIMI V STOLU

Ko smo vprašali tov. Razdevška, kako sprejema visoko priznanje sozda UNILES, je rekel, da je dobrih delavcev v Stolu veliko in je izredno težko izbrati posameznike, ki zaslužijo to priznanje. Na vsak način moramo pozdraviti odločitev DO STOL, da ne pozablja svojih najboljših kadrov v svojih dislociranih enotah. Kolektiv Interiera je močno počaščen in hkrati vesel, da je njen delavec prejel plaketo sozda UNILES.

Nekaj kratkih povzetkov izrečenih ob podlitvi plakete:

Od leta 1954 je tov. RAZDEVŠEK MILAN zaposlen v DO STOL, sedaj kot vodja Interiera v Ljubljani. Tov. Razdevšek opravlja to nalogo nadvse uspešno, poleg tega pa pri kompleksnem opremljanju objektov, razen Stolovega programa, uspešno vključuje tudi programe ostalih proizvajalcev članic sozda in s tem neposredno prispeva k večji afirmaciji sozda UNILES. Poleg tega pa je tov. Razdevšek tudi priznan družbenopolitični delavec v občini in republiki. Vedno je bil pripravljen pomagati pri skupnih načelih v okviru UNILESA, kljub temu, da ni bil član nobenega od strokovnih odborov.

Tov. Razdevšek pa je bil nenazadnje tudi zaradi svojega posluha za skupno reševanje nastalih problemov dvakrat izvoljen v DS sozda UNILES. Z njegovo stalno dolgoletno pripravljenostjo za pomoč in s poslušom za skupnost in krepitev pripadnosti sozdu tudi utemeljujemo predlog za podelitev plakete.

Še enkrat čestitamo tov. Razdevšku za prejetu priznanje in izraženo zaupanje v njegovo delo.

Sonja Zorn

KADROVSKE SPREMEMBE

Delovno razmerje so sklenili:

V Tozdu Sedežno pohoštvo

- LAMEŠIČ Delfa, NK delavka, PE 4
- BEŠIČ Fatima, NK delavka, PE 4
- TOMIČ Zvonko, NK delavec, odpremno skladišče
- PUNTAR Ivana, NK delavka, PE 8
- TRATNJEK Marija, NK delavka, PE 7
- POBBREGAR Jože, NK delavec, PE 4, določen čas
- KORPAR Romana, NK delavka, PE 8
- RAKOVIČ Kemal, NK delavec, PE 4
- CINAC Sead, KV zidar, PE 4, za določ. čas
- NINIČ Boro, NK delavec, PE 4, določ. čas
- SLAPAR Janez, NK delavec, PE 7
- RUTAR Andrej, NK delavec, PE 8, iz JLA
- ŠUM Branko, lesar šir. profila, PE 8, iz JLA

V Tozdu Ploskovno pohoštvo

- BREGAR Drago, lesarski tehnik
- BARTOL Darinka, NK delavka
- PIKL Rajko, obdelov. lesa, iz JLA
- DOLINŠEK Marjan, lesar šir. profila, iz JLA
- ŽAGAR Anton, NK delavec,

V Tozdu Kovinsko in oblazinjeno pohoštvo

- BARIŠIČ Mijo, NK delavec, PE 3, za določ. čas
- RASTODER Sinan, NK delavec, PE 5, določ. čas
- GOLOB Danilo, lesar šir. profila, PE 5, iz JLA
- VRANKAR Emil, NK delavec, PE 5, iz JLA

V Tozdu Sloga Moste

- DIDOVIČ Vlado, NK delavec, iz JLA

V Tozdu Tehnične storitve

- KOŽELJ Anton, KV avtomehanik, iz JLA
- PLEVEL Vinko, KV klepar, iz JLA

V Tozdu Prodaja

- DROLC Dragica, gradb. tehnik

V skupnih službah:

- HROVAT Sandi, ing. rač.
- SOLCE Slavko, lesarski tehnik, iz JLA
- HRIBOVŠEK Jana, ekonom. tehnik, za določ. čas

Delovno razmerje so prekinili

V Tozdu Sedežno pohoštvo

- POHLIN Matilda, PK politirka, PE 7, upokojena
- PETROVSKI Vidan, KV natakar, PE 4
- DROLC Martin, NK delavec, PE 8, v JLA
- KRUŠIČ Jožefa, NK delavka, PE 4, upokojena
- POTOČNIK Rudi, NK delavec, PE 7
- MARTINJAK Anica, NK delavka, PE 7
- PORAVNE Marija, PK delavka, PE 6, upokojena
- POHLIN Stanislav, RTV mehanik, PE 8
- OCVRK Vinko, PK žagar, PE 4, upokojen
- LIPOVŠEK Martin, NK delavec, PE 7, v JLA
- GOLOB Mirko, NK delavec, PE 8, v JLA
- TROJANŠEK Tomaž, lesar šir. profila, PE 8, v JLA
- DOLENC Marko, KV prodajalec, PE 4
- REPANŠEK Janez, lesarski tehnik, PE 4
- HADALIN Srečo, NK delavec, PE 4
- ĐUMBER Sretan, NK delavec, PE 4

V Tozdu Ploskovno pohoštvo

- LUNAR Marjan, obdelov. lesa, v JLA
- GALIN Jože, obdelov. lesa, v JLA
- SEDELJŠAK Katarina, NK delavka
- ANDREJAŠ Marija, PK politirka, upokojena

V Tozdu Kovinsko in oblazinjeno pohoštvo

- CERAR Pavla, NK delavka, PE 5, upokojena
- MAMIČ Zoran, NK delavec, PE 3, v JLA
- ZAJC Matjaž, les. šir. prof., PE 5, v JLA

v tozdu Sloga Moste

- JAGODIČ Marko, lesar šir. profila, v JLA
- ALIČ Srečo, NK delavec, v JLA
- GRINTAL Bruno, NK delavec, v JLA
- KOŽELJ Jože, KV tesar, upokojen
- JEGLIČ Jože, KV avtomehanik
- MARINKO Milan, KV prodajalec

V Tozdu Tehnične storitve

- TONIN Aleksander, električar, v JLA
- PIVEC Robert, oblikov. kovin v JLA
- STREHAR Miran, električar, v JLA

V Tozdu Prodaja

- PETRIŠIČ Majda, lesni tehnik

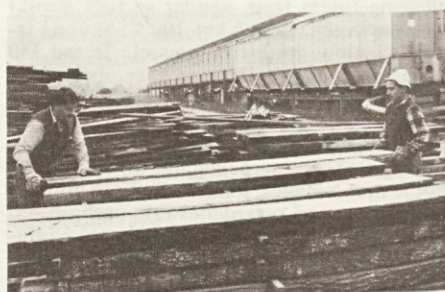
V skupnih službah:

- GEDRIH Janko, dipl. prav.
 - BOLNAR Franc, elektrotehnik, v JLA
 - STELE Franc, dipl. ing. lesarstva
 - VAVPETIČ Franc, KV mizar, upokojen
- Oddelek za delovna razmerja

»Popoldne se oglasi pri meni doma!«

»Da ne bo mož kaj ljubosumen!«

»Ne bo, je v službi.«

Jesenovi plohi so bili težki, pa sta delavca kljub temu z delom hitela. Tako kot drugi okoli njiju.

KAJ IN KAKO DELAMO

Na obisku v tapetniški delavnici, PE 5 in v oddelku kovinskih ogrodij

Najbrž vsakega delavca v Stolu zanima, kako delajo v sosednjih delavnicah in tozidih, kakšno vzdušje je tam, kako so zadovoljni z osebnimi dohodki in tako naprej. Gole številke, ki jih vidimo v raznih obvestilih, marsičesa ne morejo povedati in si uspehe in tudi neuspehe pač po svoje razlagamo. Primeri pa so odvisni od marsičesa. Poleg priprave dela do organiziranosti v oddelkih in na delovnih mestih, od zavesti mojstrov do delavnosti neposrednih proizvajalcev.

Naša skupna želja je, da bi tudi v prihodnje dobro poslovali, imeli primerne osebne dohodke in zaupanje v svojo delovno organizacijo. Zelo zanimivo je, da je prav od zaupanja odvisno marsikaj. Ob tem pa večkrat ne pomislimo, da si zaupanje pravzaprav sami ustvarjamo: z dobrim delom vsakega izmed nas. Če tega ni, so problemi tu in bodo gotovo v prihodnje še večji.

Tudi Stolov delavec hodi na delo zaradi zasluzka. Vsa naša 80-letna zgodovina pa je pokazala, da tudi zaradi drugega, to je navezanosti na Stol.

Za to številko Glasila smo obiskali tapetniško delavnico, PE 5 in oddelek kovinskih ogrodij, v naslednji številki pa bomo pogledali še v tozid 4 in poslovno enoto v Motniku.

Andrej Perčič, mojster v tapetniški delavnici:

Tapetniška delavnica dela od marca 1981 v novih prostorih za tozidom 2. Delo je razdeljeno v več dejavnosti, kot je razrez iprena, lepljenje iprena, vlijanje poliuretanske mase, krojenje blaga, šivanje prevlek, končno oblažinjeno, montaža stolov in foteljev in odporno skladišče.

Razrez iprena je posebno delo na specialni tračni žagi. Osnovna mera je 1x2x1 meter. Tak komad tehta 50 kg in ga je treba tako razrezati, da je izkoristek maksimalen. Za izkoristčanje iprena imamo narejeno tabelo, na kateri so vsi potrebni podatki in delavcu omogočamo nemoteno delo. Izkoristek je nekako 95 %.

Tudi delavnica, kjer vlivamo poliuretansko maso za ogrodja stolov in foteljev je za tiste, ki tega dela še niso videli, posebna zadeva. Stroj, s katerim delamo pa je star že 17 let in bi rabili novega.

Odkar dela delavnica na novem mestu, imamo urejeno strojno rezanje blaga, usnje pa še vedno režemo ročno. Nasploj je za kvaliteto usnja in ustrezne barve velik problem.

Da se čimbolj prilagodimo zahtevnemu tržišču, delamo zelo širok program izdelkov. V mesečnem planu je tudi do 200 tipov stolov in foteljev in njihovih variant. Nekateri izdelki so samo po trije ali štiri in tudi to je treba narediti. Najprej se lotimo dela tistih izdelkov, ki so številnejši, da morajo delavci delati po normah. Druga, kosovna naročila potem podelamo ob teh izdelkih.

V tapetniški imamo dvotedenski delovni plan, v montaži pa tedenskega in se moramo zato vedno znova sproti dogovarjati, da je za montažo pripravljeno, tisto, kar morajo oni montirati in oddati v skladišče. Delo otežujejo razni manjkajoči deli za stole in fotelje, kot so ogrodja ali deli ogrodij.

Vedno znova se pojavljajo novi tipi stolov, za katere je potrebno narediti vzorce in pripraviti šablone. To delo odlično opravlja naš vzorčar Tone Osolin, ki je izredno dober tapetnik. Vedno mu gre za kvaliteto in tudi zato, da je za redno proizvodnjo vedno vse pravočasno nared. Predlagan je bil za Stolovo plaketo, ki jo bo dobil ob Stolovem dnevu.

Predpreteklo zimo smo imeli premalo dela in delavci so si ta problem dobro zapomnili. Radi delajo in ob večjih naročilih nam ni nikoli problem priti tudi ob sobotah na delo. V aprilu smo delali v podaljšanem delovnem času, prav tako tudi maja. Dogovorimo se, kdo bo prišel na delo in vsi pridejo. Po kakih 25 delavcev. Posebno se je tudi mudilo, ko smo oblažinjali kino sedeže za v Irak. Stolovi monterji so bili tam na montaži in vsak dan so morali imeti zagotovljeno količino izdelkov.

Če naš delavec ve, da bo primerno plačan, delo ni problem.

Delovne norme dobro dosegamo in se za tiste, ki jih je treba korigirati, tudi na demokratični način za to domenimo. Pri tem sodelujejo tudi neposredni izvajalci del.

V pokoj je odšlo pet delavcev, vendar produktivnosti in fizičnega obsega proizvodnje nismo zmanjšali, pač pa povečali. Veliko vlogo pri tem imajo prav objektivne delovne norme, za katere si skupaj prizadevamo, da bi bile po teži med seboj enake in bi se tudi na kvaliteto dalo gledati.

Za določitev delovne norme ni vedno edini pogoj tehnično snemanje ali morda ob korekturi še komisijsko, temveč pri našem ročnem delu pošten pogovor, ki je v interesu delovne organizacije in posredno s tem tudi v interesu vsakega delavca. Včasih so na kake nanovo določene norme pripombe, vendar bolj od tistih delavcev, ki delajo v bližini teh delovnih mest.

Tudi za dobro kvaliteto si prizadevamo. V našem interesu je, da naredimo dobre izdelke, ker so naši osebni dohodki odvisni tudi od tega. Delavci za dobro izdelavo opozarjajo tudi svoje sodelavce, če pa pride pred montažni oddelek le kaj slabše izdelanega, to vrnemo nazaj in delavci polizdelke popravijo na svoj račun.

Izdelujemo izdelke za investicijsko porabo in široko potrošnjo, tega nekako 15 %. Po obrabi kupcem naših izdelkov te tudi nanovo oblažinjimo. Za zasebna naročila sicer standardnih Stolovih izdelkov, ki so oblažinjeni z usnjem, najraje vidimo, da kupec usnje sam priskrbi. Zasebna naročila obračunavamo preko našega servisa. Za servis pa tudi redno popravljamo razne sedeže in naslone.

Naša nova sedežna garnitura Senator je na tržišču vzbudila veliko zanimanja. Naročil je dovolj, čeprav izdelek ni ravno poceni. Je pa zelo lep in kvaliteten. Izdelava zahteva visoko strokovnost. Zelo lepa in uporabna sta tudi nova fotelja Master, visok in nizek.

Šivalni stroji za šivanje prevlek nam dobro služijo, rabili pa bi stroj za »entlanje« ali kot se temu po slovensko reče obšivanje robov. Za hitrejšo delo bi rabili tudi druge drobne pripomočke, kot npr.: strojček za obrez ostankov vlitih poliuretanskih polizdelkov.

Naši delavci tudi na samoupravnem področju aktivno delujejo. So vestni delegati, ki

težnje in predloge svojih delovnih skupin pošteno zastopajo. Zanimanje za poslovanje delovne organizacije se vidi tudi na zborih kolektiva. Delavcem je všeč, da Stol dobro posluje in pripadnost temu kažejo na več načinov. Med najpomembnejšimi pa je dobro delo: storilnost in kvaliteta. Dobra kvaliteta je na oblažjenih izdelkih še posebno vidna in se obdrži tudi po uporabi izdelka.

Razvoj tapetniških izdelkov bo tudi v prihodnje razdeljen v dvoje. V zanimive proizvode za široko potrošnjo, ki bodo dosegljivi potrošniku in v izdelke, v katere bo vloženo veliko visokokvalitetnega dela in zelo kakovostnem material. Tapetniška delavnica si bo prizadevala, da bo svoje delo dobro opravljala. Naši delavci bodo najbolj zadovoljni, če bodo imeli dovolj dela in to tako pripravljeno, da bodo norme primerno dosegali in zasluzili.

Delo je najhitreje opravljeno, če je strojno, proizvodnja pa serijska. V tapetniški delavnici so naročila raznih vrst in izdelki tudi manjši, vili, zato je treba marsikako delo opraviti ročno.

Štefan Humar, mojster v poslovni enoti 5:

Poslovni enoti 5 mnogi naši delavci še danes rečejo neserijska. Ime pa že davno več ne ustreza, ker neserijskih izdelkov (razen vzorcev seveda) ne izdelujemo.

Oddelek se sestoji iz strojne delavnice, montažne delavnice, vzorčnega oddelka in površinske obdelave.

V strojni delavnici izdelujemo sedeže in naslone stolov za oblažinjeno in s plemenitim furnirjem, ki so površinsko obdelani. Surove polizdelke nam dobavlja poslovna enota 6. S polizdelki, ki so oblažinjeno, preskrbuje tapetniško delavnico in tapetniški oddelek v Motniku. Izdelujemo pa tudi ogrodja za sedežne garniture in ogrodja za težke fotelje.

V strojnem oddelku smo od leta 1971 dobili tri nove stroje, to je tračno žago, mizni rezkar in kopirni rezkar. S tračno žago imamo probleme, ker ni prirejena za izžaganje močnejše oblikovanih polizdelkov. Mizni rezkar je izdelek Žičnice in ga moramo še preizkusiti.

V montažnem oddelku sestavljamo ogrodja za oblažinjeno. Montažni delavci pa tudi opravljajo montažo kinodvoran na terenu. Vedno je treba skrbeti, da imajo dovolj pripravljene dela. Ko pridejo z montaže, jih mora že čakati delo doma.

Na spisku nas je 35 delavcev, od tega je 8 vzorčarjev. Delamo v dveh izmenah, popolne seveda v manjšem obsegu.

Za proizvodnjo surovih in furniranih sedežev in naslonov dobimo v glavnem le mesečni plan, iz katerega ni razvidno, kako bodo izdelki končno obdelani in do kdaj naj bodo polizdelki pripravljani. Zato se nujno povežemo s tapetniško delavnico in z delavnico v Motniku, da proizvodnjo vključujemo. V teh delavnicah imajo točneje napisane termine in odpreme roke in moramo se jih držati. Za vse to je treba pravočasno nabaviti mate-

PRISPEVKI DUPLIŠKIH UČENCEV

PRVIČ V ŠOLO

Septembra sem prišel prvič v šolo. Bilo me je strah. Ko pa sem videl mojo tovarišico, se nisem več bal. Je zelo prijazna. Veliko novih stvari že znamo. Poznamo že vse črke in tudi računamo že dobro. Najraje pa imam SND in telovadbo. Osvojili smo tudi bralno značko.

Rad hodim v šolo. Rad imam svoje sošolce in tovarišico Sabino. Veselim pa se že tudi počitnic, ki bodo kmalu prišle.

Aleš Ačkovič, 1. d

KDO SEM

Sem deklica Polonca. Imam svetle lase in rjave oči. Sem srednje velika in suha kot trlica. Če me kdo razjezi, sem zelo huda, a ne zamerim. Rada hodim v planine in k stari mami čez soboto in nedeljo. Rada sem v družbi otrok od četrtega do osmega razreda. Zelo me veseli igranje na kitaro in gimnastika.

Polonca Pilej, 4. č

SLADKA PESMICA

Jaz sem punčka mala
in rada bi se posladdala.
Jem bonbone, čokolade
in povrh še veliko marmelade.

Martina Jagodic, 3. č

KAKO IN KJE BOMO LETOVALI

Kje in kako bomo letos letovali,
o tem veliko smo se spraševali.
Na morju v večini,
kot vedno manj v planini.

Tisti kraj si vsak obišče,
če bolj zdravo zanj bo zdravilišče.
S tem se zdravje nam ohrani,
saj vsi pogoji so nam dani.

Za domače zmogljivosti preveliko je povpraševanje,
tudi v tujih domovih lahko je naše domovanje.
Pri tem denar ne sme biti ovira.
Vsako bivanje se regresira.

Kjerkoli že bomo letovali,
brez rezervacije ne bomo odpotovali.
Tako bolj brezskrbnemu počitku se predali,
saj leto dni na to smo že čakali.

Za plitev žep pregloboko bo letos morje,
za mnoge daleč bo Primorje.
Saj cene tako so podivjale,
da bo za mnoge le naslikan košček morja in obale.

Če družba nam bo všeč in okolje,
vračali se bomo dobre volje.
Z novo voljo in novimi močmi
bomo delali spet leto dni.

Franc Ravnikar,
grobni razrez

rial – furnirske polizdelke in masivni les. Za izdelavo furnirskih polizdelkov mora imeti tudi furnirna ustrezen čas, da jih pripravi in obenem zadosti tudi poslovno enoto 7. V montažnem oddelku moramo delo montaže na terenu tako urediti, da ostane še čas za izdelavo ogrodij za garniture in fotelje, ki jih tapetniška rabi v naslednjih dneh.

Sedeže in naslone izdelujemo tudi za italijansko firmo Leyform.

Razen vzorčarjev delavci delo opravljajo po normi; tudi v površinski delavnici. Delavci norme dobro dosegajo in so z delom v glavnem zadovoljni.

Delo skušamo tako urejati, da so odnosi dobri, pri tem pa tudi storilnost in kvaliteta. S prepirom se nikamor ne pride. Delavci pa so različni. Za katerega je potrebna močnejša beseda, drugemu je treba vse zelo mirno povedati, če hočeš, da bo dobro delal.

Posebno zanimivo področje je vzorčna delavnica. 90 % vseh vzorcev, ki so narejeni v Stolu, je izdelanih pri nas. Vsak vzorčni delavec mora biti kvalificiran ali celo visoko kvalificiran mizar, zelo vesten, točen in iznajdljiv. Tudi leta prakse naredijo svoje. Tako so predvsem dobri vzorčarji starejši mizarji, ki poleg praktičnega znanja poznajo tudi naše zahteve in razmere. Zelo dober vzorčni mizar je bil Gaberšek iz Homca, ki je že dalj časa v pokoju. Prav tako tudi Janez Zorman in Miha Marn, mlajši pa se seveda delu šele privajajo.

Vzorčni mizar mora narediti izdelek od A do Ž. Vzorcji pa so seveda izredno različni. Lahko je izdelek iz struženih polizdelkov, lahko je mizarski stol ali fotelj, lahko je krivljen ali pa je kombinacija vsega. Vključeni so lahko tudi furnirski polizdelki.

Ko začnemo z nekim novim vzorcem, si natančno ogledamo načrt in vidimo, kaj se da iz našega obstoječega programa uporabiti. Če je ta možnost, potem so problemi manjši, sicer pa je treba potrebno narediti nanovo. Stružene polizdelke nam zelo dobro pripravi Peter Prezelj v oddelku struženje, drugo pa je prepuščeno krivilnici, furnirni in, seveda, predvsem nam.

Če je treba izdelek posebno zakriviti, napravimo enostavno šablono in po tej les v krivilnici zakrivijo. Potrebno je počakati, da se posuši in nato s tem nadaljujemo z delom. Običajno se za vzorce zelo mudi, kar problem še poveča.

Vzorec mora biti zelo točno narejen, ker je pravzaprav predstavitev novega izdelka. Lahko ga uporabljamo v tovarni ali pa pošljejo kupcu. Naši vzorcji so obšli že skoraj cel svet, zato je toliko bolj pomembno, da so zares dobre kvalitete.

Med izdelavo vzorca pride tudi do sprememb, ki jih večkrat ni več mogoče vnesti. Kupci imajo vedno prav in treba je to upoštevati. Tedaj moramo seveda narediti nov vzorec. Vzorce, za katere se zahteva površinska obdelava, tudi obdelamo.

Polizdelke za vzorce, ki so lamelirani, sedaj že sami izdelujemo. Tudi šablone za nekajkratno uporabo si sami naredimo. Strojno delo mora biti zelo kvalitetno opravljeno, s še večjo pazljivostjo pa ročno, pri katerem točnost zaradi samega načina ni toliko pogojena. Seveda mora biti vsak vzorec tako narejen, da se ga da potem strojno izdelovati. Ročno se da skoraj vse narediti, za strojno obdelavo je pa drugo vprašanje.

Problem je tudi, če ni na zalogi ustreznega masivnega lesa. Nič ne pomaga, tedaj je treba toliko počakati, da se les posuši.

Vsak nov izdelek je treba tudi uporabno in kvalitetno pregledati. To opravita vodja službe za kvaliteto, ing. Tone Šimenc in kontrolor Mičo Marič.

Delavci naše razvojne službe arh. Brane Uršič, arh. Tone Benda, Mirko Romih in tudi delavci iz prodaje in drugod so v glavnem zadovoljni z našim delom. Če pa pride do problemov, jih skušamo na ustrezen način rešiti in zahtevam delovne organizacije čimpreje ugoditi.

Kot rečeno, je odšla v pokoj nekaj naših vzorčarjev in morali smo jih nadomestiti z novimi. Objavljeni so bili razpisi in k sodelovanju smo vabili delavce iz cele tovarne. En delavec se je za to delo prijavil tudi od zunaj.

Naše delo v poslovni enoti 5 ni lahko, ker je treba vedno upoštevati vse zahteve: od naročil, variant izdelave do potrebnega materiala in končnih rokov. Delavci se tega zavedajo in skušajo potrebam zadostiti.

V vzorčnem izdelku pa, ki je takorekoč napravljen iz ploha, je zelo veliko zahtev. V drugih delavnicah te opravi na desetine delavcev.

Z mladim vzorčnim mizarjem Markom Majdicem smo se na kratko pogovorili o izdelavi vzorčnih izdelkov. Povedal je, da je to delo v začetku nenavadno in včasih s problemi, ki jih je težko rešiti, potem pa se človek privadi.

Lado Homovec, mojster v oddelku kovinskih ogrodij:

Delovna organizacija Stol se ukvarja s proizvodnjo sedežnega in ploskovnega pohištva, kjer je osnovni material predvsem les, iverke in furnir in so zato njene delavnice predvsem lesne. Naš oddelek pa je kovinarski. Za Stolare potrebe izdelujemo kovinska ogrodja in razna druga dela za pohištvo. Pred leti je bila zelo v modi K pisalna miza, ki ima tudi kovinsko ogrodje iz kvadratnih pohištvenih cevi. Konstrukcija je enostavnejša. Sedaj je skoraj povsem nadomestil modul program s tudi zahtevnejšim ogrodjem.

Poleg ogrodij za pisarniške programe izdelujemo vsa ogrodja za pisarniške vrtiljake, podnožja za fotelje in ogrodja za stole, ki imajo sedeže in naslone oblažinjene ali furnirane. Ker je naš oddelek kovinarski, je tudi delo povsem drugačno od lesnega. V nekem obdobju nekateri delavci pri nas niso tako radi delali, ker je to pač delo s kovino, ki ni tako čista kot les. Čas pa je marsikaj spremenil in sedaj pridejo ljudje k nam prav tako radi delat. Med novospojetimi so tudi izučeni ključavnice in delavec, ki je končal usmerjeno izobraževanje prav za našo smer.

Tudi pri nas so vsa dela normirana, delo organizirano in zato za dobrega delavca za služek dober.

Naše delo se začne pri razrezu pločevine in raznih okroglih, kvadratnih in pravokotnih pohištvenih cevi. Vhodni materiali niso dobre in enake kvalitete in smo zato pri obdelavi že večkrat krepko okusili. Kovinarski standardi so od lesnih veliko ostrijši in bi morali biti tudi polizdelki veliko točnejši. Vendar se vsa najboljša kvaliteta izvozi, polizdelki z odstopanjem pri merah in trdoti pa so na voljo domačemu predelovalcu. Če npr.: pločevina pri debelini odstopa za pol mili-

metra, je pri krivljenju in pri kasnejšem delu problem. Taki polizdelki ustvarjajo probleme pri končni montaži. Zato smo pri nabavi materialov sedaj še posebej previdni. Imeli smo že tudi primer, da smo npr.: pretrde kovinske polizdelke grelji v ognju, da smo jih mogli primerno zakriviti, po veljavnem standardu pa bi jih mogli zakriviti na hladen način.

Po razrezu sledijo delovne operacije, kot so razna krivljenja, oblikovanja, izsekovanja, vrtanja, brušenja, končna obdelava surovih polizdelkov in plastificiranje. Seveda vsi polizdelki niso plastificirani. Nekateri so le galvansko obdelani, nekateri kromirani in nekateri ostanejo surovi. Pač odvisno od namembnosti polizdelka.

Vsa oblikovanja v delavnici so napravljena s pomočjo šablon. Enostavnejše šablone naredimo sami, zahtevnejše nam napravi remontni oddelek, ki ima za to ustreznejše priprave. Z njihovim delom smo zadovoljni. Prav tako si tudi sami brusimo svedre in druga enostavnejša in lažja rezila, drugo pa si nabrusimo v Stolovi centralni brusilnici ali pa damo brusit delovni organizaciji, ki se s tem ukvarja.

Kadar pričnemo izdelovati nov izdelek, se na to temeljito pripravimo. Za delo imamo specializirana delavca, šabloneja in orodjarja, ki imata veliko izkušenj. Radi bi pa videli, da bi taka dela bolj vzajemno reševali in bi bila bolj predvidena z zasnovano izdelka.

Delovni odnosi v našem oddelku so v redu. Trudimo se, da si tisto, kar je treba povedati in potem delamo naprej. Izogibamo se raznih govoričenj za hrbotom, ker nikomur ne koristijo.

Ko je oddelek pričel z delom, je bil morda občutek, da bomo imeli dovolj prostora. Kasneje smo dobili nove stroje in vsak je terjal svoje mesto in še mesto za proizvodni material. Danes je v oddelku komaj dovolj prostora. Stojke ali zaboja tudi delavec ne more tako lahko premakniti kot v lesni delavnici.

Med našimi delavci je dobro delovno vzdušje. Z osebnimi dohodki so zadovoljni in tudi v prihodnje pripravljeno delati.

Samoupravljanje je izgubilo na nekdanjem pomenu. Čeprav so v zadnjih letih razne seje in sestanki le krajši in bolj konkretni, je tega še vedno preveč. To delo bi moralo biti boljše pripravljeno in bi bilo bolj učinkovito. Vsakdo bi moral za svoje tudi odgovarjati. Razne samoupravne poti, ki potekajo tudi zunaj delovne organizacije, sicer obstajajo, vendar velikokrat bolj formalno. Delegati bi morali dobiti razumljivo in na kratko napisano gradivo, ne pa cele svežnje gradiva, ki ga največkrat niti ne preberejo. Potem se v svoji sredini na sejo ne pripravijo in na seji ne sodelujejo. Ker od take seje nasploh ni uspeha, tudi naši delavci v tako delo slabo verjamejo.

Na neki način bi morali tudi samoupravne odnose postaviti v red. Tudi od njih je odvisen naš razvoj, življenje, napredek in gospodarjenje.

Nekatere zadeve so delavcu v tovarni vendar enostavno in na kratko povedane. Za te se bo vedno zanimal in bo tudi aktiven.

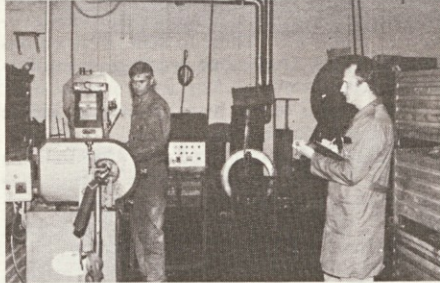
Menjave delavcev izpred let so se umirile in so sedaj v našem oddelku majhne. Za prihodnje bi morali stremeti, da bo šel tudi naš oddelek in kvaliteten razvoj dovolj hitro naprej. Tudi najbolj preprost delavec bo za to. Ponosen bo na delovno organizacijo, v kateri dela in ob primernem zaslužku tudi ostal v njej. Z izkušenimi delavci je delo veliko lažje, na strojih je manj popravil, delovne norme so bolj dosežene in delo dobro olajšano.

V oddelku kovinskih ogrodij opravljajo moški težja dela, veliko pa je tudi del za ženske. V prihodnjih letih bodo tudi delavke od-

šle v pokoj in rabili bomo nove. Povabili bi predvsem tiste, ki imajo veselje do dela s kovinskimi polizdelki.

Naš oddelek je že dokazal, da se je vedno pripravljeno vključiti v dobro Stolovo proizvodnjo. Z novimi stroji, novo tehnologijo in izdelavnimi časi pa je mogoče tisto, kar se je nekdaj s težavo naredilo, narediti hitro in točno.

C. S.

Če bi bili vsi proizvodni materiali vedno dobri, kake delovne operacije, ki jo sicer opravljamo, ne bi bilo treba narediti. Tak je tudi primer s čiščenjem okroglih cevi, kjer je v mokrem delovnem postopku tudi problem vzdržljivosti brusilnega papirja.

Vilko Dobovšek, ki je postopek spremljal, je rekel, da se je brusilni trak na vsakih nekaj desetih obdelanih polizdelkov raztrgal.

TEKMOVANJE V GASILSKIH VEŠČINAH

Ob dnevu civilne zaščite je tudi naš štab civilne zaščite dobil od občinskega štaba povabilo, da naj se člani gasilske desetine udeležijo preizkusa znanja v raznih gasilskih veščinah. Preizkus znanja je obsegal mokro vajo z motorno brizgalno in raznoterosti. Ker smo imeli malo časa, se za vajo nismo mogli posebno pripraviti, so pa fantje, ki jim je bila zapupana naloga, sami izkušeni gasilci, ki so se že večkrat izkazali pri vajah ali tekmovanjih. Odločili smo se za mlajše člane, ki so hitrejši in bolj spretni.

Za povelnika je bil določen Alojz Burja, deseter Tone Šarc, strojnik Peter Ambrož in sel Jakob Bergant, prvi napadalec Stane Vidregar, drugi napadalec Janez Tetuš, prvi vodar Tomaž Škerjanc, drugi vodar Srečo Vidregar, prvi cevar Stane Osolnik, drugi cevar Damjan Kopic.

V rezervi pa sta bila Marko Homar in Beno Jazbinšek.

Tekmovanje je bilo pred novim domom občinske gasilske zveze v Kamniku. Na kraj tekmovanja smo prišli ob 8. uri in se za vajo takoj prijavili. Po krajšem nagovoru poveljnika O.G.Z. tov. Brleca in predsednika civilne zaščite občine Kamnik se je tekmovanje začelo. Sodelovalo je 22 ekip iz krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela. Lepo je bilo videti skupino, ki je na deseterjevo povelje v zelo dobrem času in manjšimi napakami izvedla mokro vajo z zbijanjem tarč. Še bolje je šlo pri veščini raznoterosti, kjer morajo tekmovalci pod zaščitnimi maskami opraviti vsak svoje delo.

Ker so imele nekatere ekipe starejše tekmovalce, so se pritožile, da jim morajo šteti točke na leta. Prikrasane so bile ekipe, ki so imele mlajše tekmovalce.

Po tekmovanju so nam gasilci iz Kamnika prikazali reševanje ljudi iz poškodovanega avtomobila.

Tekmovanje je bilo zaključeno z objavo rezultatov in podelitvijo pokalov.

Naša ekipa je zasedla 11. mesto.

Tone Šarc

NAŠIM DELAVCEM PRIJETEN DOPUST

To številko smo zasnovali nekoliko drugače, ker so predurmi dopusti in nismo hoteli našega delavca še zadnje dni obremenjevati z zadevami, s katerimi se že tako ali tako srečuje celo leto.

Pobrskali smo tudi po uredniškem predalu in našli še sestavek ali dva, ki bosta prav tako bolj sprostitvenega značaja.

Kljub temu pa je naše Glasilo v prvi vrsti namenjeno delavčevim vprašanjem, problemom in željam. Nekak občutek je, da je sedaj, ko delovna organizacija Stol dobro posluje, teh manj in ljudje tudi redkeje spregovore o zadevah, za katere sicer ne bi bil problem. Kljub vsemu pa je naših skupnih vprašanj zelo veliko in se nam le bolj dozdeva, da so pomaknjena v stran.

Nagel sodobni razvoj bo vedno bolj načeljal razvojna, delovna, oblikovna, razmerna, tehnološka in nešteta druga vprašanja, pri katerih bomo morali vsi sodelovati in dobre zamisli vsak trenutek zaupati koristni uporabi.

Vse to bo zopet zelo aktualno čez nekaj tednov, ko bodo dopusti pri kraju in potreba po še resnejšem in uspešnejšem delu.

Našemu delavcu želimo prijetno sprostitev, pravi počitek, lepo vreme, toplo morje, velik sveženj zdravja v hribih in prijetno srečanje s sodelavcem ali sodelavko tudi med dopustom. Premalo je, če smo v dobrem delovnem odnosu vsak delovni dan, pravi sodelavci si bomo tedaj, ko nam tudi zunaj tovarniške ograje ne bo žal minuto ali dve za prijazno besedo.

Našim delavcem, ki se bodo v teh tednih porazgubili po celi Jugoslaviji, nekateri pa še dlje, želimo srečno in varno potovanje in da bi se jih dinar držal še 14 dni po dopustu, do srede avgusta.

Z Glasilom pa se bomo, tako kot vsako leto doslej, spet srečali konec septembra.

Uredništvo

NESREČA ČERNOBIL

Nesreča reaktorja Černobil.

Se kdo od tega bo kaj naučil.

Nad nas prinesel veter nevidni je oblak, da še bolj onesnažil nam je zrak.

Radioaktivno sevanje smo zaznali, opozorila resno smo jemali.

So živila bolj ali manj zastrupljena, zato gibanja bila so omejena.

Solata spomlada iskana je rastlina. Tokrat namesto nas pojedla jo je živina. Lahko si mislimo, da nič ne bo, ko jemo tako mleko in meso.

V kisu hranjene vitamine hitro prodale so trgovine. Iskana bila so živila, ki nam solato so nadomestila.

Radiativno sevanje težko je nadzorovati. Posledic tega se je bati. Bo čas pokazal, kolikšna bo zapuščina. To najbolj občutila bo mladina.

Franc Ravnikar, grobi rez

»Bili so slabi z njim. Ko je še sam postal tak, so rekli, da je slab.«

»Eni se postarajo, eni ne, eni se pomladajo.«

POGOVOR S PREDSEDNIKOM KOMISIJE ZA DRUŽBENI STANDARD

V tako veliki delovni organizaciji, kot je naša, dela veliko komisij, ki se ukvarjajo z vprašanji o naših skupnih in tudi zasebnih zadevah. Taka je tudi komisija za družbeni standard. Če se vendar z njenim delom nismo bolj približe srečali, smo ob volitvah izvedeli za njene nove člane in sem in tja na oglasnih deskah brali njene predloge, ugotovitve in sklepe.

Morda smo le na hitro pomislili, kaj je pravzaprav družbeni standard.

Veliko naših delavcev pa se je s komisijo že večkrat srečalo, ker je reševala njihova pomembna vprašanja.

Da bi si lahko to delo bolj predstavljali, smo za pogovor zaprosili njenega predsednika, Janeza Sutarja, našega delavca iz prodaje, ki delo v komisiji opravlja že drugi mandat.

S čim se ukvarja komisija za družbeni standard in kdo jo izvoli?

Komisija predvsem pomaga našim delavcem reševati stanovanjska vprašanja, tako v družbenih stanovanjih, kot pri zasebnih novogradnjah in adaptacijah. Ukvarja se tudi s počitniškimi vprašanji, kar je v zadnjih letih zaradi splošne velike draginje tudi zelo pomembna zadeva.

Komisijo izvolijo delavski sveti po tozdih in svet skupnih služb. Pri delu komisiji pomaga tudi strokovni sodelavec, kot je naša socialna delavka in direktor kadrovskega sektorja. Če je problem širšega pomena in ga sami ne moremo rešiti, se obrnemo tudi na kako organizacijo v delovni organizaciji, kot npr.: letos pomladi, ko je bilo izredno veliko priprav za letovanje. Pri sprejetju odločitev nam je pomagal sindikat. V manjših delovnih sredinah so obdelali vprašanja 10 ali 7-dnevnega letovanja. Dosedanja praksa je bila 10 dni, če pa smo hoteli ustreči kar največjemu številu delavcev, smo morali to zmanjšati na teden dni. Seveda odločitev ni lahka, ker je teden dni letovanja zelo malo. Vendar se drugače ni dalo urediti.

Ker sva že pri počitniških vprašanjih, obdelava najprej te. Ali ni bila dana možnost, da bi šli naši delavci letovat v druge turistične ustanove in bi se jim glavni del stroškov povrnilo?

Vprašali smo na več strani in dobili ponudbe. Potem pa je bil v tovarni razpis, vendar na to ni bilo pravega odziva. Prijavilo se je le nekaj delavcev.

Naši ljudje gredo veliko raje v domače počitniške zmožljivosti, kjer se počutijo kot doma. Pa še zelo blizu so.

Vendar se vidi, da imamo počitniških prikolic, vikendov in počitniških stanovanj še premalo. Potrebno bo razmisliti še o kaki novi nabavi. Predvsem o klasičnem počitniškem stanovanju, ki je trajnejše. Počitniška prikolica zdrži le kakih deset ali dvanajst let, stroški za enoletno postavitev v kampu pa so 20 milijonov.

Kako je s stanovanji za naše delavce?

Trenutno imamo za dodelitev stanovanj nekako 50 prošenj.

Stanovanjske probleme skušamo vedno reševati po veljavnih dogovorih in na način, da je kar največ delavcev z novo odločitvijo zadovoljno. V veliki meri se ljudje drže določil; so pa tudi nekatere izjeme, ki zadeve močno otežujejo.

Bil je primer, da naj bi se neka družina izselila iz stanovanja in šla v večje, v manjše pa bi prišli drugi ljudje. Nekaj stanovalec je res

odšlo iz tega stanovanja, nekaj pa ne in sta tako sedaj zasedeni obe stanovanji, stranka, ki bi morala kot novi stanovalec priti v manjše stanovanje, pa sedaj nima kam iti.

Podoben je tudi sledeči primer: Zakonca sta se ločila. Eden je odšel v novo stanovanje, eden pa noče zapustiti starega stanovanja, čeprav ga le občasno uporablja.

Stanovanj je še vedno premalo?

Duplica in okolica je izredno gosto poseljena. Razpoložljiva mesta so pozidana in tako ni na razpolago novih stanovanj. Do sedaj naseljena stanovanja se izpraznijo le v primeru, da se ljudje po dograditvi lastne hiše tja preselijo.

Največje stanovanjske probleme imajo mladi delavci, ki ali še niso poročeni, ali se kmalu poročijo. Ti imajo malo delovne dobe, malo lastnih sredstev za morebitno gradnjo in tudi delavno niso ustaljeni. Po navadi pa živijo v zelo slabih stanovanjih; kot podnajemniki pri sorodnikih ali znanjih.

Poudarek je torej na novogradnjah ali adaptacijah?

V zadnjem času pridemo do novih stanovanj v glavnem na tak način. V tovarni je objavljen razpis, na katerega se zainteresirani prijavijo. Lastniki bodočih novih hiš in adaptacij morajo preskrbeti potrebno dokumentacijo. Naša komisija si njihovo sedanje stanovanjsko stanje ogleda.

Za nakup novih stanovanj je bilo doslej namenjenih 20 % naših sredstev 60 za novogradnje in 20 za adaptacije.

Tisti delavci, ki nameravajo graditi ali adaptirati hišo, morajo tudi sami aktivno varčevati. 40 % morajo imeti pripravljenih svojih sredstev, drugo je kredit v delovni organizaciji in stanovanjski skupnosti.

Štirčlanska družina npr.: potrebuje stanovanje s 70 m². Če stane 1 m² stanovanja 13 starih milijonov, je to 810 milijonov. V tovarni bi torej delavec dobil 160 milijonov kredita.

Koliko so graditelji resni pri delu?

V glavnem so zadeve v redu. Vsakomur gre, da zbere potrebno gradbeno dokumentacijo in je tudi aktiven pri gradnji. Po izkušnjah in raznih kasnejših ogledih moramo reči, da so naši delavci napravili tisto, za kar smo se dogovorili.

Adaptacije v dobršni meri naredo kasnejši stanovalec sami. Kdo jim napravi predračune?

Uradni predračun je treba predložiti. Napraviti pa ga mora podjetje, ki se na delo strokovno spozna. Npr.: Gradbincev ali Graditelj.

Nakup gradbenih materialov skozi Stanovanjsko združenje je ugodnejši?

Vsem, ki si urejajo stanovanje, se izplača včlaniti v Stanovanjsko zadrugo. Graditelj mora imeti urejeno dokumentacijo in kredit in si lahko pri Zadrugi prihrani znatna sredstva. S potrdilom Zadruge, da je material za res namenjen za gradnjo hiše, je prost zveznega prometnega davka, ki je lahko skoraj tretjina polne cene gradbenega materiala. Tudi komunalne zadeve so preko Zadruge hitreje in boljše urejene.

Kako pa je s stanovanji nekdanjih Stolovih delavcev?

Dogovarjali smo se že, da bi tisti delavci, ki ne delajo več pri nas, so pa še v naših stanovanjih, te odkupili ali bi jih odkupila njihova delovna organizacija in bi prišli do sredstev, s katerimi bi iz stanovanjskih zadreg pomagali našim delavcem. Seveda mora biti za to obojestranska volja.

Janez, ali imaš sam stanovanjski problem rešen in ali hodiš letovat v naše počitniške zmožljivosti?

Stanovanjski problem imam rešen nekako 10 let. Tedaj v Stolu za kreditiranje ni bilo to-

Gotovo je nad 95 % vseh slik za naše Glasilo posnetih v tovarni, kar je razumljivo, saj hočemo tudi s tem predstaviti delo in razna druga prizadevanja, pa seveda tudi trenutke oddiha in sprostitve.

Gornja slika pa seveda ni posneta v tovarni, pač pa je od nekje drugod. Enkrat na leto smo vsakič doslej objavili sliko podobnega izgleda, malo kot paša za oči in malo tudi zato, da bi si vsakdo v teh dneh in tednih izmil prah in znoj in skušal za ta kratek čas pozabiti na vse obveze, ki ga čakajo v prihodnje.

Potrebno je, da si nabere nove delovne zagnanosti, da bomo po dopustu, ko bo na pragu že zopet nova jesen, radi prišli za delo in nam bodo vsakdanje obveznosti zadeve, ki jih bomo radi opravljali.

Ob poti, kjer hodijo delavci tozda 1 na matico, rože letos zaradi dežja niso posebno lepo cvetele. Kljub temu pa gre tistim, ki so poskrbeli za prijeten cvetlični nasad, priznanje. Vsakdo cvetje rad pogleda.

Ob Stolovem parkirišču se je živa meja bogato razrasla in vzcvetela. Morda ji je bilo všeč bolj mokro vreme ali pa občasno, zelo vroče sonce.

Gotovo pa veliko delavcev cvetove žive meje ni opazilo.

liko ugodnosti, pa sem moral zadevo rešiti z raznimi kratkoročnimi krediti.

Na morje sem doslej hodil v Umag, v avtokamp Stelamaris. V Njivicah na Krku še nisem bil.

Se je komisiji po ureditvi stanovanjskih zadev za njeno prizadevanje kdo osebno zahvalil?

Kar smo naredili, je bila delovna dolžnost in tako so jo delavci sprejeli. Kake druge posebne zahvale ni bilo.

C. S.

DELAVCI SKUPNIH SLUŽB IN PRODAJE LETVIČILI LES

Odkar Stol za svoje potrebe ne more več kupiti dovolj hlodov in mora nabavljati tudi žagan les, je ob večjih dobavah problem sprotno letvičenje lesa. Prejšnje leto so to delo v dobršni meri po svojem rednem delu za primerno plačilo opravili proizvodni delavci in delavci skupnih služb. Letos pa s te strani ni bilo pravega zanimanja. Za sodelovanje smo hoteli pridobiti delavce izven tovarniške ograje, da bi pri nas delali določen čas, pa zopet ni šlo. Kaže, da je po tej strani manj navdušenja, ker letvičenje lesa ni ravno lahko delo.

Problem je poglabilo še slabo vreme, deževje, ki je več kot teden dni zaustavilo delo, les pa je terjal svoje. Vлага in toplota sta odličen pogoj za razvoj piravosti na bukvi in škode tudi na drugih lesovih.

Ob tozdu 2 in tapetniški delavnici je bilo v soboto, 14. 6. zjutraj ob 6. uri živahno. Delavci skupnih služb in prodaje so imeli pravzaprav za ta dan dve možnosti. Če bi močnejše deževalo, bi naj opravljali svoje redno delo, sicer pa letvičili les. Zjutraj so padavine nekako ponehale in čim prej je bilo treba prijeti za delo. Treba je bilo opraviti določeno delovno obvezo.

O poteku dela in pripravljenosti za dobro storilnost smo se nekaj dni po tej soboti pogovarjali z direktorjem tozda 1, ing. Feliksom Škrlepom, ki je bil v delo tudi aktivno vključen.

»Vsi delavci skupnih služb in prodaje so na delovnem mestu pokazali izredno voljo. Delovišče je bilo zelo široko, vendar ni bilo nobenega nepotrebnega pogovarjanja in zapuščanja delovnih mest. Mojstri in vodja poslovne enote 4 so komaj sproti dajali delovna navodila. Vsakdo je hotel čimprej začeti z delom. Zlogi lesa so se hitro spreminjali v naltevičene pakete. Vsi delavci so tudi pazili, da je bil les lepo zložen in dolžine desk in plohov pravilno razporejene.

Tudi na tem primeru se vidi, da za dobro delo ni problem, čer se ljudje za to.

Vsem se za doprinos lepo zahvalimo!«

Ob koncu delovne izmene so les skladali tudi mojstri in skladiščnik poslovne enote 4. Tako je velika pošiljka obvarovana pred kvarjenjem.

Letošnja sezona dobave lesa je za mesec dni zakasnela. Običajno pride v tovarno največ lesa v drugi polovici aprila, maja pa je to v glavnem končano. Gozdna podjetja se vse bolj pridružujejo dobrih delovnih pogojev in njihovi delavci v mrazu in v dežju ne odhajajo v gozd.

»Nehal sem piti vino!«

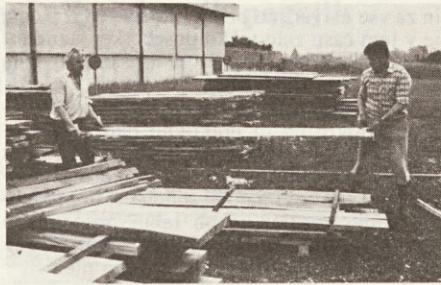
»To je pa zelo lepo.«

»Sedaj pijem samo še žganje!«

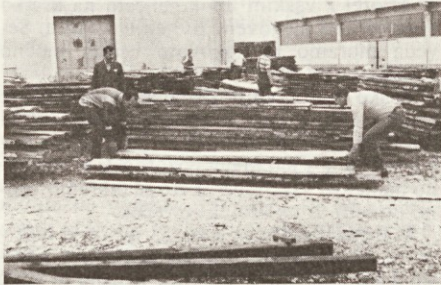
C. S.

»Koliko časa sta hodila skupaj?«

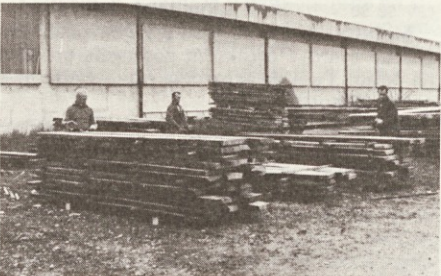
»Ravno dovolj dolgo, da sem spoznal, da nisva za skupaj.«

To ni posnetek naše redne delovne skupine za skladanje desk, pač pa delavcev iz skupnih služb.

Les sta letvičila tudi glavni direktor Boris Zakrajšek in direktor tozda Prodaja Janez Rogelj. Z delovnimi navodili jima je v začetku pomagal vodja poslovne enote 4, Jože Zupin.

Če delavci hočejo, da delo dobro in hitro poteka, ni časa za vmesne besede. Vsakdo hitro opravlja svoj del naloge in delovni pogovor se le občasno pojavlja.

NA OBČINSKEM TEKMOVANJU V PRVI POMOČI STA BILI TUDI STOLOVI EKIPI

V soboto 31. 5. 1986 je bilo izvedeno občinsko tekmovanje ekip prve pomoči enot CZ. Tudi delovna organizacija »STOL« Kamnik se je udeležila tega preverjanja z dvema ekipama.

Zaradi prostorske in časovne stiske se ekipi nista mogli kvalitetno pripraviti, zato sta zasedli sedmo in deseto mesto, kar je v skupnem seštevkju rezultatov vseh tekmovalnih ekip pomenilo udeležbo v sredini lestvice.

Pohvala vsem tekmovalcem in tov. Robičevi pri angažiranju za priprave pred tekmovanjem.

V naslednjem letu bomo v enote vključili nove ljudi in s tem prebili monotonost in seveda naveličanost nekaterih kandidatov, ki so se tudi po deset let aktivno in vestno udeleževali tekmovanju.

Vključevanje novih kadrov naj ne bi temeljilo na prisili, temveč na spoznanju, da je tako usposabljanje eden od ciljev naše družbe, ki temelji na osebni in vzajemni zaščiti vseh delovnih ljudi in občanov.

S. B.

V ČASU DOPUSTOV JE POTREBNA ŠE POSEBNA BUDNOST DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV

Žal vse pogosteje beremo v časopisih in poslušamo na radiu in televiziji, da je svet vse bolj nemiren. V mnogih državah ni več nekdanje varnosti in zagotovila, da bodo ljudje živeli v miru. Na dnevnem redu so teroristični izgredi, ki vzbujajo preplah in nemir, gmotno škodo in tudi človeška življenja. Nekateri države se že lep čas ukvarjajo s temi problemi in jih ne morejo rešiti. V take države tudi turisti zelo neradi zahajajo in tisti, ki so se za obisk že odločili, se po novih akcijah premisljajo. Razumljivo je, da je zares vsakomur odveč v današnjem, problemov polnim življenju še med dopustom misliti, kaj se bo v naslednjem trenutku zgodilo in kdo bo pri tem ogrožen.

Jugoslavija še vedno velja za mirno državo, kjer je domač državljan in tudi turist varen pred neprijetnimi terorističnimi akcijami in drugimi neprijetnimi dogodki. Vedeti pa je treba, da je v to stanje vložena veliko truda in budnega spremljanja vsega, kar se dogaja ob naših mejah in tudi v naši državi. Poleg delavcev, ki se z našo varnostjo poklicno ukvarjajo, imajo tu veliko zaslug delovni ljudje in občani.

Zelo pomemben je varen prevoz, varovanje premoženja, izrednega pomena je osebna varnost in občutek, da živimo v deželi, kjer je poleg naravnih lepot tudi nekaj, česar marsikje ni, to je mir in varnost.

V krajevnih skupnostih, občinah in na drugih ravneh mora biti vse leto, posebno pa v poletnem obdobju taka aktivnost, ki zagotavlja množične zaščitne ukrepe; predvsem v okoljih, kjer so pomembni objekti širšega družbenega pomena in kjer se zbira veliko ljudi. Tu je najhitreje mogoča večja materialna škoda in človeške žrtve. Glavni namen sovražnih organizacij in skupin je omajati dosežanje zagotovilo varnosti, kar na našega državljana in gosta, ki je prišel na oddih, tudi psihološko negativno vpliva.

Podcenjevanje negativnih namer in slaba pripravljenost družbene samozaščite, se v primernem trenutku lahko grobo maščuje ali pa ljudem, ki nameravajo izvesti negativne akcije, te bistveno olajša. Zato bi slabo ravnali, če bi se pred morebitnimi sovražnimi dejanji od zunaj le preventivno organizirali.

Zelo pogosto se srečujemo z napadi na družbeno in zasebno lastnino, ki sta ogroženi predvsem s strani notranjih posameznikov ali skupin. Dejavnost izvajajo s krajami, zlorabami, poneverbami, nevestnim poslovanjem. O tem beremo v sredstvih javnega obveščanja ali pa jih zaznavamo v svojem okolju.

Zaradi pomanjkljive požarne varnosti nam požari povzročijo veliko škodo in uničijo na desetine hektarov dragocenega gozda. Včasih je vzrok za požar znan, drugič ne. Ogenj pa ne uniči samo gozda. Kaj hitro je lahko tudi v delavnici, posebno lesni. Tudi v naši delovni organizaciji smo imeli letos več začetnih požarov. Na veliko srečo le začetnih!

Varnostnih vprašanj je veliko in vsaka delovna sredina mora sama oceniti, katerim je treba dati prednost. Vedeti je treba, katerim nevarnostim je treba v določenih okolju nameniti večjo odgovornost in kje je posebno potrebno budno oko.

V času dopustov je treba v delovnih organizacijah še posebej paziti, kateri ljudje prihajajo vanje, s kakšnim namenom, kako se

obnašajo, kakšne predmete prinašajo s seboj in kje v prostorih se mudijo.

Tudi zunaj objektov se ustavljajo razna vozila in včasih se tu mude neznanji ljudje, tudi s tujimi registrskimi tablicami na vozilih. Ob naselju se nenadoma pojavi šotor. Ljudje pridejo, se motajo okoli, fotografirajo in odidejo. Lahko so njihove namere povsem poštene in le turistične, lahko pa tudi ne. Naša skupna skrb je, da varujemo svoj kraj, premoženje, skrbimo za skupno in posameznikovo varnost in ob potrebi primerno ukrepamo.

Posebno odgovornost v času turistične sezone, ko se je mogoče sovražnim ljudem skriti v vozilo turista in za njegov obraz, imajo vratarke in čuvavske službe. Še posebno v dneh, ko delovna organizacija ne obratuje. Tedaj je korak do morebitnega neprijetnega dejanja krajši in manj oviran.

Na videz so morda zadeve malenkostne in za marsikoga nezanimive, morda tudi zato, ker doslej na srečo v naši državi, predvsem pa v ožji okolici dejanj, o katerih je beseda v tem sestavku, ni bilo veliko. Storititi moramo vse, da jih tudi v prihodnje ne bo. Zagotoviti si moramo, da bomo v miru delali in živeli. To zagotovilo pa je tudi redna vsakodnevna skrb za varno in mirno življenje.

Samo pomislimo, s kakšnimi občutki dela delavec v tisti državi, kjer ni varen na ulici, v avtobusu, na delovnem mestu in celo ne v naselju. Vendar je mnogokje tako.

Prihodnost moramo nameniti boljšemu delu in lažjemu življenju. Prihodnost pa je že danes in jutri. Lažje in boljše bomo delali, če bomo mirni in varni. Zato pa morajo biti kot doslej izpostavljeni pogoji, ko bo vsak poleg svojega rednega dela skrbel tudi za zadeve, ki so naša skupna in posamezna odgovornost.

Ko se bomo v teh tednih mudili v svojem kraju, morda na morju in v hribih ali v kakem drugem oddaljenem kraju, pomislimo, da smo tudi sami del družbe, ki želi živeti po svojih načrtih in s svojimi sposobnostmi. Že nešteto krat se nam je obrestovalo, ko smo sami skrbeli za svoj obstoj. Poskrbimo, da bomo imeli te pogoje tudi v prihodnje. Družbena in posameznikova varnost sta pomemben del tega.

POZORNOST MAJSKIM IN JUNIJSKIM UPOKOJEN-CEM

Maja in junija je v Stolu odšlo v pokoj osem delavcev. To so: Matilda Pohlin, Jožefa Krušič, Pavla Cerar, Marija Poravne, Marija Andrejaš, Vinko Ocvirk, Jože Koželj in Franc Vavpetič. Ob tej priložnosti je bila zopet v upravni stavbi kratka slovesnost. V imenu samoupravnih organov se je našim dosedanjim delavcem za njihovo delo zahvalil namestnik CDS Janez Šutar, ki se je ob tem posebej dotaknil Stolove povojne izgradnje in težkih delovnih pogojev, v katerih je bilo veliko odrekjanja. Predsednik Stolovega sindikata Dušan Kregar je povedal, da ima današnji delavec veliko boljše delovne pogoje, v prihodnje pa jih bomo skušali še olajšati in delo posodobiti. Rekel je tudi, da se bomo trudili, da bodo tudi novi upokojevalci vedno deležni vseh ugodnosti, ki jih dosedanji že uživajo. Sam prehod iz rednega dela v pokoj je za nekatere zelo boleč in ga delavec, ki še naprej ostaja v rednem delovnem razmerju, včasih težko razume.

Novim upokojevalcem se je za vsa delovna prizadevanja posebej zahvalil tudi Stolov direktor Boris Zakrajšek. Dotaknil se je misli, da človek ob prehojenih delovnih dobi pogleda nazaj in pomisli, kaj je ustvaril. Naša skupna naloga je, da doseženo še naprej izboljšujemo

in za vse ustvarimo primerno življenje. To pa je v tem času zelo težko doseči, ker standard pada in so temu dejstvu vsa umska in fizična prizadevanja težko kos.

V nadaljevanju so upokojevalci prejeli denarno priznanje in praktično darilo za spomin. Stekel je pogovor o delu, problemih in prijetnih trenutkih, kjer so sogovorniki upokojevalcev njihovi najožji sodelavci in predpostavljani. Nasploh je ob takih priložnostih vedno prijetno, ker se je izkušeni ljudmi in dobri delavci vedno prijetno meniti.

Čas pa je hitel naprej. Za spomin na naše nove upokojevalce in na ta dan smo po družabnem srečanju na travni pred upravno stavbo pripravili priložen posnetek. Seveda pa smo se še prej z vsakim upokojevalcem na kratko pogovorili o njegovem življenju v Stolu. Seveda moramo te pogovore vedno močno skrajšati.

Vsako delavčovo življenje do upokojitve je zgodba zase. V vsaki je veliko zanimivosti, ki jim radi prisluhnemo. Kljub temu pa nas je v kolektivu le 1500 in del pozornosti je potrebno nameniti vsakomur. Zato se moramo vedno omejiti le na kratek izvleček:

Matilda Pohlin je stara 53 let in je bila v Stolu 34 let in pol. Ves čas je delala v površinskem oddelku v stolarni. Brusila je stole po luženju in lakiranju, politirala in potem, ko se je osnovni nanos laka že opravljal z brizganjem »biksala«. Od laka in ropota jo je večkrat bolela glava. Sicer pa so bili delovni odnosi dobri. V pokoj ji ni bilo težko iti, čeprav se še velikokrat spomni na delavnico.

Matilda stanuje na Viru pri Domžalah. Pazila bo bratove otroke in pomagala pri delu na polju. Tudi do tega dela ima veselje in ji ne bo težko.

Jožefa Krušič je od Matilde dve leti starejša. V Stolu pa je delala štiri leta manj. Bila je v površinskem oddelku stolarnice in v skladišču, bila nekaj let doma in zatem nadaljevala delo pri brušenju struženih polizdelkov. Normo je vedno naredila, čeprav so jo bolele noge. Rekla je, da ji ni bilo nikoli težko iti na delo in je zajokala, ko je šla v pokoj. Njeno delo je bilo prejšnja leta slabo plačano, sedaj pa je vendar bolje.

V pokoju bo šivala, obdelovala vrt in pazila na vnučke. Stanuje v Šmarci.

Pavla Cerar je istih let kot Jožefa, v Stolu pa je delala 19 let. Vseskozi je šivala preobleke in druge tapetniške zadeve v tapetniški delavnici. Dobro se spominja tapetniške delavnice v stolarni in potem v oddelku, kjer je sedaj kovinarska delavnica. Slednja leta pa je delala v novem obratu za tozdom 2. Rada je delala, rekla pa je, da človek ni vedno enak, utruje se in postara. Doma ji je dolčas po delavnici in po ljudeh, čeprav je zadnja leta kdaj pa kdaj težje dosegla normo.

Pavla stanuje v Volčjem potoku. Sedaj bo delala na njivi, redila male živali in še kaj pomagala sinu, s katerim živi skupaj.

Marija Poravne še ni v petdesetem letu, čeprav ima polno delovno dobo. Z delom v tovarni je pričela že s štirinajstim letom. Ves čas je bila v furnirni v tozdu 1. Pripravljala je lepilo, delala na lupilnici furnirja, na stiskalnici, 18 let je pripravljala furnir za stiskalnico in bila zadnja štiri leta v pripravi furnirja, kjer je bilo manj hoje in naporov za hrbenico, ki jo je pričela močneje boleti.

Mariji ni vseeno, ker je končala z delom v tovarni. Kar verjeti ni mogla, da je res prišel ta čas. Doma bo gospodinjala in obdelovala vrt.

Rekla je, da je v tovarni danes vse drugače. V letih po vojni pa so delali vse sobote, ob nedeljah, udarniško.

Mariji Andrejaš so prav tako kot Poravnec tovi Mariji najožji sodelavci v delavnici ved-

no rekli Mimi. Taka je naša gorenjska navada. Naša sedanja sogovornica je stara 50 let in je v stolu delala 35 let. Ko je pričela z delom, še ni imela 15 let. Najprej je pospravljala internat za Bistrico in pisarne, potem pa je delala v površinskem oddelku v mizarni in v tozdu 2. Veliko stolov je prebrizgala z lakom in nešteto robov pohištva obdelala. Rekla je, da je bilo v tozdu 2 veliko lažje delati, ker je delavnici več prostora in je zato mogoče delo čisto drugače organizirati. Tudi brizgalna kabina z vodnim izpiranjem je velika pridobitev.

Tudi Andrejaševi Mimi ne gre v račun, da je šla v pokoj. Ob našem pogovoru so se ji zasvetile oči, kot se to zgodi samo tistim, ki imajo delavnico, delo in sodelavce zares radi.

Vinko Ocvirk je izkušen in zelo marljiv delavec. Delovne dobe ima več kot 40 let. V furnirni je sušil furnir, delal v mizarni na rezkarju, žagal les na dolžino in stari ureditvi razrezovanje lesa, kjer je bilo delo tudi pozimi na prostem in si je nad glavo sam naredil zaslon streho, da je bil ob dežju vsaj za silo na suhem. 26 let pa je bil predrišač, to je krojilec desk in plohov. To delo je bilo plačano po režiji in je bil zato pri osebnem dohodku večkrat prikrajšan. Vse pa seveda vpliva na višino pokojnine.

Vinko se še spominja težkega dela na tovarni postaji v Kamniku, kjer so ročno valili hlode iz vagonov. Tudi po 25 »furmanov« je na dan vozilo les v tovarno.

Za krojenje lesa je Vinko pripomnil, da je današnji odnos do tega dela preslab, prav tako tudi do razvrščanja po kvaliteti.

Jože Koželj se je ob našem srečanju nasmehnil in povedal nekaj o sebi. 34 let je delal v Slogi. Najprej ostrejša, ko pa se je Sloga priključila Stolu, pa je vodil grobi razrez iverk in embalaranje izdelkov. Rekel je, da so starejši delavci odšli, z njimi pa se je veliko premenjalo.

Franc Vavpetič ima 35 let delovne dobe, v pokoj pa je šel invalidsko. Ima kronično pljučno astmo. Leta 1948 je pričel z delom v strojni stolarni, bil potem pomočnik pri sestavi furnirja v tozdu 1 in zatem vodja priprave furnirja v tozdu 2. 14 let pa je bil poklicni gasilec. Pravi, da je to delo premalo cenjeno in preizek osebni dohodek.

Francu je hudo, ker je moral končati z delom. Ni šlo drugače. Vsak drugi dan hodi na inhalacije, vsak dan pa jemlje 4 vrste zdravil.

Zapis o naših tokratnih upokojevalcih je pri kraju. Predstavljajo nekako pol odstotka celotnega Stolovega kolektiva, po delavnosti pa veliko več. Vsem želimo, da bi bili zdravi in zadovoljni in v Stol vedno radi prišli.

C. S.

»Kadar mi je potrebna njegova pomoč, mu ponudim cigareto in sem prijazen z njim, drugače ga pa klinc gleda.«

»Ne bom se sedaj zagovarjal. Nisem rekel, da ste pokvarjeni? ne morem pa tudi reči, da niste.«

Delo v drugačnem svetu in drugačnih delovnih pogojih

Kako je bilo na montaži v Libiji

Nekateri ljudje ostanejo vse življenje na istem mestu in si največkrat tudi s tega mesta ustvarjajo pogled na svet in življenje. Drugi ljudje so že po naravi popotniki in če le morajo, prehodijo čimveč kilometrov in v tem uživajo. Nekatere ljudi pa delo in zaslužek zanese na drugi konec sveta. Nekateri med njimi se za dogajanje okoli sebe ne menijo dosti in opravljajo naročeno, drugi pogledajo naokoli in jim ostane za spomin.

Precej skupin Stolovih delavcev se je že mudilo na montaži pohištva v Libiji. O tem smo v Glasilu že nekajkrat na kratko pisali in objavili nekaj slik. So pa težave pri posredovanju teh zanimivosti, ker nekaterim delavcem ni do pisanja, do pripovedovanja pa tudi ne kaj dosti.

Na zadnji montaži našega pohištva je bil v Libiji tudi Rafko Sitar, kontrolor v tozdu 2. Je zelo dober opazovalec vsega, kar se dogaja in kar se nudi očesu. Izkoristili smo ugodno priložnost in se z njim na kratko pogovorili o vtisih v deželi onstran Sredozemskega morja.

Ne bomo na drobno opisovali njihove poti in veiesih pripetljajev, ki se skoraj nujno dogode vsakemu popotniku, prav tako se bomo njihovega bivanja in dela dotaknili le s kratkim opisom. Rafko Sitar in Jože Hlade (šabloner v tozdu 2) sta odšla na pot pred ostalimi delavci. Do Trsta ju je odpeljal naš avto. Sledil je polet z letalom do Rima in nato z airbusom do glavnega mesta Libije, Tripolija. Potem pa še en polet z lokalno zračno linijo do Sephe, ki je nekako 300 km oddaljena od čad-ske meje.

»Mesto Sepha je za naše pojme zelo nenavadno. Postavljeno je v puščavo. Obkrožajo ga nekaki temni kamniti zasloni, ki preprečujejo stalno prinašanje peska. Tu je skoraj vedno veter. Ta nosi po zraku droban pesek.

V mestu, ki je približno tako veliko kot Kamnik, ne vidiš ene bilke. V okolici so vidne dateljnovne palme. Sicer pa je polno prahu in temu primerna okolica. Čistoča je primer-na njihovim razmeram. Tudi živali skoraj ni videti. Opaziti je le kake ovce in koze. Žival je pripravljena jesti skoraj vse. Tudi odpaden papir in prazne vreče od cementsa.

V mestu je tržnica. Domačini prodajajo, kar imajo, kar se da pripeljati od drugod in od česar je zaslužek. Kot drugi ondotni prebivalci, tudi prodajalci niso posebno aktivni. Nekateri so oblečeni v evropsko ukrojeno nošo, drugi po domače, po arabsko.

Kave v mestu ne moreš dobiti, kupiš si pa lahko čaj in kruh.

Tukaj je poleti strašna vročina, tudi do 65° C, zato so roji muh vsakdanji pojav.

Elektrika je napeljana kar ob stenah hiš in nobeno čudo ni, če ima lastnik pralnega stroja odtok speljan kar na ulico.«

Na letališču je naša Stolovca čakal kombi gradbenega podjetja Pionir iz Novega mesta, ki je v 40 km oddaljen kamp odpeljal tudi nekaj drugih slovenskih prišlecev.

Začasno delovno bivališče je kar jugoslovansko, še najbolj pa slovensko. Šoferji so naši ljudje, pa kuharji in seveda glavni izvajalci del. Stanujejo v kontejnerjih. Po dva ali več ljudi v enem prostorčku. Če kontejner ne bi imel klimatskih naprav, bi bilo, v njem nemogoče bivati. Še pred koncem leta, ko so bili na montaži naši Stolovci, je bila dnevna temperatura 40° C.

V tem delu Libije grade naša podjetja. Smelt kot inženiring poznamo. Pionir je glavni izvajalec. Trimo Trebnje je napravil montažne objekte. Elementi so na zunanji strani oblečeni v pločevino, v sredini je toplotna in zračna izolacija, znotraj pa iveral plošče. To je obenem tudi izredno hitra gradnja po 40 metrov dolgih objektov, v katerih so spalnice, jedilnice, klubski prostori za osebno higieno. Zgradbe so namenjene mladim Libijcem, ko se skupno uvajajo v življenje in delo.

Od kampa, kamor je v našo skupino po štirinajstih dneh prišlo še pet Stolovcev in smo v pet kilometrov oddaljenem novem urbanem okolju nadaljevali začeto delo na montaži, nas je vsak dan v tednu vozil avtobus. V kampu smo vstajali ob petih zjutraj, ob šestih pa smo bili že na delovnem mestu. Opoldne smo se zopet z avtobusi vrnili v kamp, nahitro pokosili in se zopet odpeljali nazaj. Delali smo do šestih zvečer, ko je bila po vrnitvi v bivališče večerja.

Naše, se pravi Stolovo pohištvo je bilo pred montažo zloženo na skupno mesto. Kar na prosto. Skrbi, da bi se roba namočila ni, ker v teh krajih skoraj nikoli ne dežuje. Samo omar, ki smo jih morali sestaviti in ročno znositi v nanovo zgrajene objekte, je bilo 1500.

Dela je bilo ogromno. Domenili smo se, koliko moramo vsak dan narediti, da bomo do določenega datuma gotovi. Vrnitev domov je bilo potrebno načrtovati mesec dni prej, sicer nisi dobil avionske karte.«

V vsaki stavbi je bilo treba urediti 14 spalnic. Sestavljali so postelje, omare, mize, namočali stole, zavese, obešalnike in sestavljali Marlesove kuhinje, kot je bilo določeno v skupni pogodbi.

Nekaj izdelkov je bilo odrgnjenih. Popravljali so jih in čistili od prahu. Na mestu depozicije je prah segal čez gležnje.

»Nekega dne je pričelo primanjkovati hrane. Uvoz živil v Libijo je bil moten, jesti pa je bilo treba, če si hotel cel dan delati. Glavni kuhar v kampu, ki je skrbel za prehrano več kot tristo delavcev, je odšel v mesto in kupil ovce in koze. Klal je in imeli smo hrano za naslednji dan.

V petek je po njihovih običajih prost dan, se pravi nedelja. Stolovci smo tudi na te dni delali, sicer dela ne bi končali do dogovorjenega dne. Nek tak dan pa smo vendar končali nekaj ur precej in odšli do 10 km oddaljenih sipin peska. Griči so visoki do 50 metrov. Sipi napravi veter, ko nosi pesek. Veter ima v zimskem času hitrost tudi do 200 km na uro. Nasploh pa je v zraku pesek vedno prisoten. Zareže se ti v kožo, da ga niti z vodo ne moreš izprati.«

S tovarno in domačini niso imeli veliko stikov. Po telefonu se je Sitar pogovarjal s Stolom samo nekajkrat in še tedaj je imel telefonsko zvezo le, ko so ga naši poklicali v Libijo. Želje je sporočal po tistem, ki je šel tiste dni domov. Delavci so se na gradbišču stalno menjavali, eni so prihajali, drugi odhajali.

Tudi pošto so nam ti ljudje odnesli. Po pristanku na letališču v Beogradu so jo oddali na redno pošto. Tako je najhitreje prišla do naših svojcev.«

Prišel je zadnji dan dela in bivanja v Libiji. Tudi ta dan so naši Stolovci delali do noči. Delovni načrt se je točno izšel. Zvečer si je bilo potrebno zopet pošteno izmiti znoj in pesek, tokrat za polet proti Tripoliju in na sever, proti domu.

C. S.

Kako se pogovarjamo o dopustu:

»Z našo bova doma malo poležala, pojedla in popila, pa bo štirinajst dni okoli.«

»Med dopustom mi je najbolj všeč, ker ne vidim tistih »ksihotov« iz delavnice.«

»Letos bova šla prvič skupaj na dopust. S starim fičom in starim šotorom. Drugo bo pa vse novo.«

»Med dopustom žena pretirava s pospravljanjem stanovanja, jaz z delom okoli hiše, kot da za oboje ne bi bilo časa med letom.«

»Na dopust hodimo vedno v isti kraj in še na isti datum. Tudi zabavamo se vedno na enak način, le da je vedno drugo leto.«

»Ko je dopust, gre žena k svoji mami, jaz k svojim staršem in sva zopet tako, kot ne bi bila poročena.«

»Vsi bi mislili na dopust; kdo bo pa skrbel za jesen in zimo. Saj ne živimo kot v pravljici.«

»Med dopustom se z možem prav lepo razumeva, ker nama ni treba posebno delati, pa še za to prosiva drug drugega, da naj naredi.«

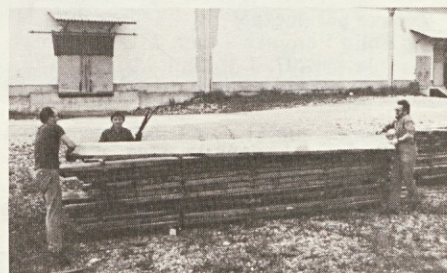
»Dopusta se že vnaprej bojim. Moj Jože bo še bolj pil, kot celo leto.«

»Žena bi šla na morje, jaz v hribe, otroci pa nekam po svetu.«

»V našem naselju se ljudje med dopustom drže doma. Drugega v tem času ni novega, kot da se kaka sosedka tako glasno skregata, da vsi poslušamo.«

»Ko je dopust, pijem, kadim, ne spim, se ukvarjam z ženskami in sem po vrnitvi v delavnico še bolj utrujen kot prej.«

»Med dopustom me najbolj moti, da ga bo kmalu konec in bo treba zopet na delo.«

Prijetno je slikati najožje sodelavce, katerih dopolnitev v skupini je bil trenutek pred tem avtor te fotografije. Les smo letvičili na južni strani tapetniške delavnice.

VI. LETNE IGRE UNILES

Po petih letih merjenja moči na Kodeljevem smo se tokrat srečali v Postojni, kjer so prizadevni športni delavci organizirali letne igre Uniles 86.

Pokrovitelj letošnjega tekmovanja je bila DO Javor iz Pivke. Tehnično izvedbo tekmovanja pa so prevzela športna društva iz Postojne.

Tekmovanje je potekalo v sedmih disciplinah in sicer: mali nogomet, balinanje – samo moški, odbojka, kegljanje, namizni tenis, streljanje v ženski in moški konkurenci in šah kombinirani ekipi. Tekmovanja smo se udeležili v vseh disciplinah, tako je v Postojni nastopilo 64 tekmovalcev naše DO.

V Postojno smo se odpeljali v soboto, 21. 6. 1986 ob 6,45 uri z Integralovim avtobusom. Otvoritev je bila napovedana ob 8.30, pa so zaradi zamude dveh ekip otvoritev preložili za pol ure.

Po svečani otvoritvi smo vsi skupaj pospremili ekipo kolesarjev iz Lika na 1000 km vožnje po Sloveniji in jim zaželeli srečo na jeklenih konjičkih.

Iz atletskega stadiona smo se razšli po tekmovališčih na prva srečanja. Vsa tekmovanja so potekala v Postojni, samo kegljanje žensk je bilo organizirano v Pivki.

Rezultati:

Streljanje ženske:

1. Marles, 470 krogov, 2. Javor, 415 krogov, 3. Krasoprema, 394 krogov, 8. Stol, 310 krogov.

Ženske posamezno:

1. Brečko Sonja-Marles, 160 krogov, 2. Slana Irena, Marles 159 krogov, 3. Požar Majda, Javor 156 krogov.

Streljanje moški:

1. Stol, 844 krogov, 2. Javor, 824 krogov, 3. Marles, 818 krogov.

Moški posamezno:

1. Boranja Karlo – Javor, 180 krogov, 2. Manojlovič Slobodan – Novoles, 178 krogov, 3. Mihelič Janez – Marles, 178 krogov, 4. Bertoncely Peter – Stol, 176 krogov, 7. Oražem Matjaž – Stol, 171 krogov, 8. Bavdek Roman – Stol, 171 krogov, 10. Zadergal Franc – Stol, 170 krogov.

Namizni tenis – ženske:

1. Liko, 2. Javor, 3. Marles, 4. Lesnina, 5. Novoles, 6. Meblo, 7. Stol.

Namizni tenis – moški:

1. Lesnina, 2. Meblo, 3. Javor, 4. Liko, 5. Marles, 6. Novoles, 7. Stol, 8. Tribuna.

Kegljanje – ženske

1. Stol – podrti keglji 758, 2. Marles – podrti keglji 754, 3. Lesnina – podrti keglji 748.

Ženske posamezno:

1. Osolin Veronika – Stol, 231, 2. Sedmak Irena – Javor, 207, 3. Rudnik Cvetka – Marles, 199, 9. Graoran Draga – Stol, 186.

Kegljanje – moški:

1. Novoles – podrti keglji, 1222, 2. Lesnina – podrti keglji, 1192, 3. Marles – podrti keglji, 1179, 4. Javor – podrti keglji, 1177, 5. Stol – podrti keglji, 1172.

Moški posamezno:

1. Golež Željko – Novoles, 228, 2. Kofol Ljubo – Meblo, 226, 3. Malovrh Janez – Liko, 224, 7. Štebe Franc – Stol, 212.

Odbojka – ženske:

1. Meblo, 2. Marles, 3. Stol, 4. Lesnina, 5. Javor, 6. Novoles.

Odbojka moški:

1. Marles, 2. Novoles, 3. Meblo, 4. Lesnina, 5. Stol, 6. Javor, 7. Liko.

Šah – kombinirana ekipa:

1. Lesnina – 23 točk, 2. Stol – 20,5 točk, 3. Marles – 19,5 točk, 4. Novoles – 15,5 točk, 5. Meblo – 12 točk, 6. Liko – 12, točk, 7. Javor – 8,5 točk, 8. Hoja – – točk.

Balinanje:

1. Krasoprema, 2. Stol, 3. Lesnina, 4. Novoles, 5. Meblo, 6. Javor, 7. Tribuna, 8. Liko.

Mali nogomet:

1. Meblo, 2. Stol, 3. Liko, 4. Lesnina, 5. Novoles, 6. Marles, 7. Hoja, 7. Iztok, 9. Javor, 10. Tribuna.

Kljub slabim pripravam na srečanje smo z rezultati lahko zadovoljni. Opažamo pa, da na tem področju stagniramo, saj marsikaj ni dobro pripravljeno.

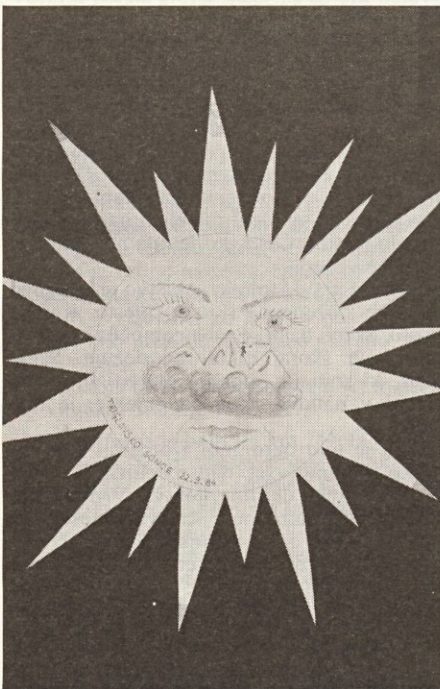
Jože Zupin

ZAHVALA

Ob veliko prerani izgubi našega dragega moža in očeta Miha Marna se za vso pozornost iskreno zahvaljujemo delovni organizaciji Stol, posebej pa strelcem in njegovim najožjim sodelavcem. Posebna hvala tudi ing. Binetu Kladniku za poslovljni govor.

Zena Minka, hčerka Milena, sinova Dušan in Boris z družinami

V sprejemni pisarni našega računskega centra je na steni nalepljeno to sonce. Izdelal ga je Lovro Hribar, ki je našim bralcem znan po raznih karikaturah.

Sonce je spomin na izlet Stolovcev na Triglav pred nekaj leti. Tedaj ni bilo lepega vremena in naši delavci z nameranim podvigom niso uspeli. Ostal pa je spomin.

Zamisli s soncem se nam je zdela duhovita in prosili smo Mileno Berlec, da ga je za nekaj dni posodila. Prav je, da prijetno risbico vidijo tudi drugi.

Pogled proti soncu je vedno lep. Sedaj pred dopustom pa še prav posebej.

Stol ima na svojem področju nešteto delovnih poti. Veliko je asfaltiranih, nekaj pa je še makadamskih. Na taki cesti je z motornim vozilom zelo težko voziti, ob deževju pa je še polno blata in mlakuž.

Delavci, ki vozijo po tovarniški poti za parilnimi jamami, bodo gotovo zelo veselili njene ureditve, ki bo kmalu nared.

Noč brez spanja

Polnoč ura je odbila.

Ležim v postelji, bedim, premetavam se, spati si želim, da na vse bi pozabila.

Toda ne, trudne so oči, glava polna zmede je, brez reda misli se pode, a spanca od nikoder ni.

V mislih podoživljam dan, ki se komaj je končal in mi majhen košček sreče dal, čeprav je tudi to zaman.

Najlepše bi bilo zaspati, saj le v sanjah najdeš srečo, le za se imaš jo polno vrečo in ničesar se ti ni treba bati.

mm